PSALMI,

SEV

PRECATIONES

D. IOAN. FISHERI

Episcopi Roffensis.

ACCESSIT IMPLORAtio diuini auxilij contra tentationem ex Psalmis Dauidis, Per Th. Morum.

VIRTVTE DVCE.

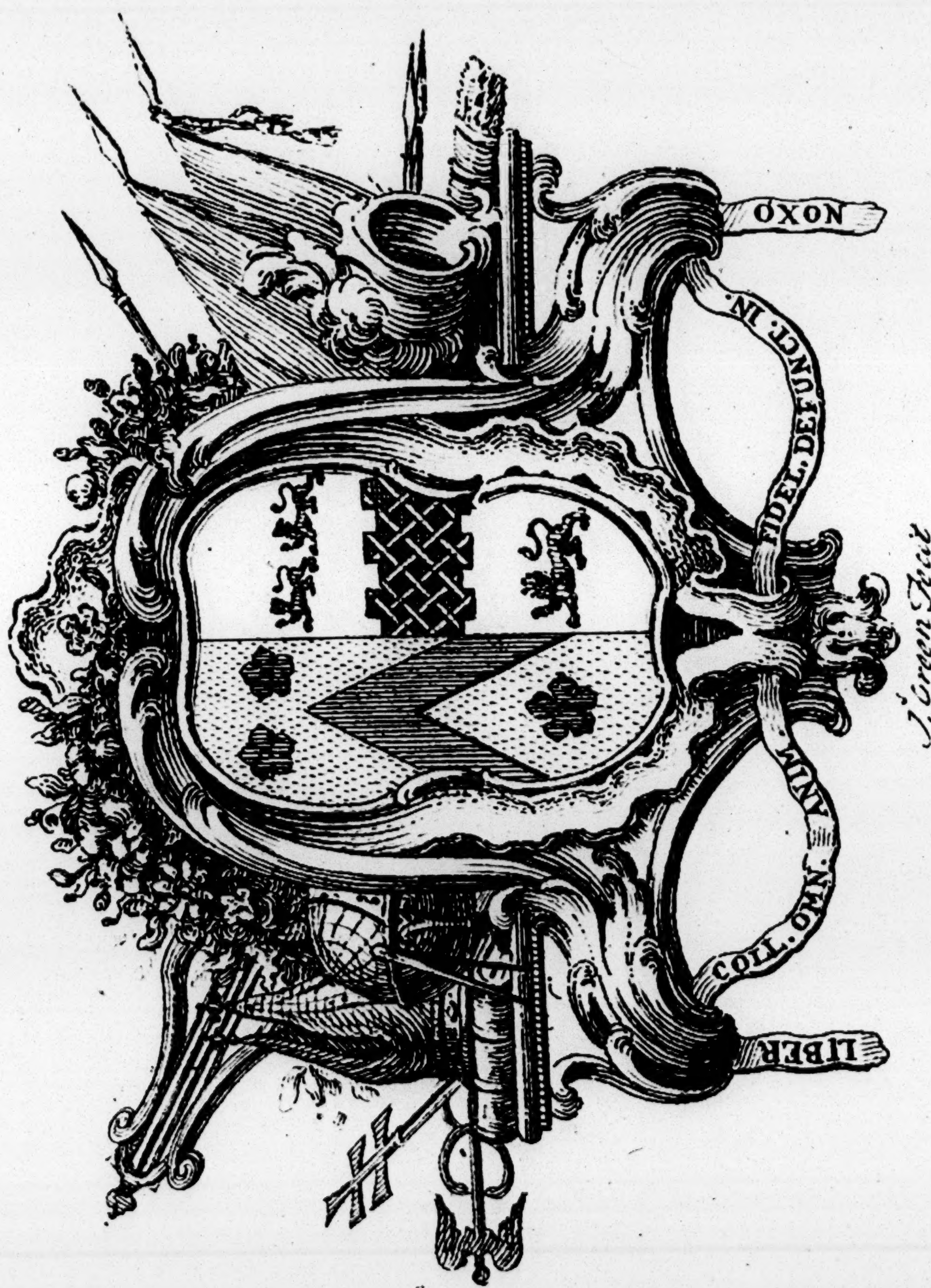

COMITE FORTVNA.

LVGDVNI,

Apud Sebastianum Gryphium.

M. D. LXXII.

PS

PR

pe

Cujus

cordia sug

In di io

nima om

sæ huma

Tu mi

es, in qu

Conf

sistet, &

Tua e

ria, qui e

in omnib

Pater

nis grati

non vis

PSALMVS PRIMVS, AD IMpetrandam remissionem peccatorum.

O Dominator Domine, Deus omnipotens, magne & terribilis, qui cælum, terram, mare, & omnia quæ in eis sunt, verbo tuo fecisti.

Cuius potentia irresistibilis, & misericordia super omnia opera tua.

In ditione tua vniuersa sunt posita, anima omnis viuentis, & spiritus vniuersæ humanæ carnis.

Tu misereris cui volueris, & clemens es, in quem tibi placuerit.

Consilium tuum in sempiternum persistet, & omnis tua voluntas fiet.

Tua est potentia, & imperium & gloria, qui es super omnia, & per omnia, & in omnibus nobis.

Pater misericordiarum, & Deus omnis gratiæ, pacisque ac consolationis, qui non vis mortem impij, nec delectaris in

perditionibus animarum.

O Deus, miſericordia diues, qui propter nimiam charitatem tuam, qua dilexiſti nos, etiam cùm inimici tui eſſemus, vnigenitum Filium tuum Ieſum Chriſtũ miſiſti in hunc mundum, vt omnis qui credit in eum nòn pereat, ſed habeat vitam æternam:

Miſerere mei, miſerere mei, ſecundum magnam miſericordiam tuam.

Et ſecũdum multitudinem miſerationum tuarum, dele tranſgreſſiones meas.

Laua me, Deus ſancte, ab iniquitate mea, & ab immunditijs meis purga me.

Scelera enim mea agnoſco Domine, & iniuſtitias meas contra me pronuntio.

Confiteor aduerſum me impietatem cordis mei, nam erga te cor perfidum ſemper habui ac rebelle.

Filius infidelis, & exaſperans, prouocaui te in vanitatibus meis.

Pater ſancte, peccaui in cælum & coram te, neque iam ſum dignus vocari filius tuus.

Quoniam irritaui iram tuam in multitudine iniquitatis meæ, & mentitus ſum in omnibus iuſtitijs tuis.

Re-

Reuersus sum à vijs tuis, vt facerem malum in conspectu tuo, impiè egi, & iniquè me gessi, relinquens mandata tua, & detrahens correctioni tuæ.

Auerti me, & nõ custodiui fœdus tuũ, ambulaui in via non bona post cogitationes meas, elegens ea, quæ tu noluisti.

Non te metui, Domine Deus omnipotens, neque vultum tuum reueritus sum, inobediens fui, & ceruicem meam indurawi.

Frons meretricis facta est mihi, nescio erubescere, ecce loquor ad te, sed facio malè magis ac magis.

Deserui bonum, retrorsum abij, non posui spem in te Deo factore meo, sed aliundè præsidium & securitatem parans.

Araui impietatem, iniquitatem messui, comedi fructum mendacij, quia confisus sum in via mea.

Proieci legem tuam post tergum, non attendens mandato tuo, nec recedens à studijs meis prauis.

Non dedi cor vt reuerterer ad semitas tuas, te enim agnoscere nolui, at impegi propter iniquitatem meam.

Non sum reuersus ad te in toto cor-

de meo vſque in hunc diem, ſed mendaciter, & quemadmodum fidem frangit mulier viro ſuo, ſic fidem fregi tibi, ô Domine Deus.

Abominabilia enim feci, & malorum nihil me pœnituit, de malo ad malum tranſiens poſt concupiſcẽtias cordis mei prauas.

Tu ſcis omnia Domine, quo modo irritaui te in adinuentionibus meis malis, & vniuerſa mea delicta à te non ſunt abſcondita.

Exoſam habui diſciplinam tuam, & ſermones tuos proieci retrorſum.

De malitia mea pœnitentiam non egi, ſed præualui in vanitate multa.

In corde meo non fuit veritas, & iniuſtitiam operatæ ſunt manus meæ.

Loquutus ſum iniquitatem, & dolos parturiui, meditatus ſum cum corde meo verba mendacij, & conſumpta eſt in vijs meis veritas.

Adſueſeci linguam meam loqui vanitates, perficiens voluntatem carnis & cogitationum, ſtudia & adinuentiones meæ contra te Domine Deus, vt prouocarem oculos maieſtatis tuæ.

Vidiſti hæc omnia Domine, & tacuiſti, ſed malum fuit in oculis tuis, & non placuit tibi.

In indignatione tua repudiaſti me, & diuiſus es à me iam multis diebus.

Tradidiſti me in deſideria cordis mei, vt ea facerem, quæ non conueniunt.

Væ mihi, quòd receſſi à te, multa mihi calamitas, quoniã flagitioſè vitam duxi.

Væ mihi deſertori, vt facerem conſilia, & non ex te, & perficerem cogitationes, ſed non ex ſpiritu tuo: propterea cõgregationes peccati ſuper peccatum.

Quotidie ignominia mea mihi ob oculos, & pudor faciem meam obtegit.

Et tu Domine Deus, quare obliuiſceris mei, & tam diu contines miſericordiam tuam à me?

Suſcipe cauſſam meam poſt longam iram tuam: miſericors enim es, ne iraſcaris obſecro in perpetuum.

Ne repellas contritum & humiliatum, miſerum & abiectum, qui nomen tuum ſuppliciter inuocat.

Reuertere aliquantulum, Domine Deus, & exorabilis eſto ſuper ſceleribus meis.

Ne facias mihi iuxta peccata mea, & secũdũ iniquitates meas ne reddas mihi.

Ne ostendas potentiam tuam in miserum, nec eum, cui nulla est virtus, tam durè persequaris.

Veniant preces meæ ante vultum tuum, & iuxta promissa tua, recipias me in gratiam tuam.

Tuus enim ego sum, Pater iuste, quem pretioso suo sanguine redemit vnicus tibi Natus.

Et iam abominatur anima mea vitam meam, & te iudicẽ omnium veniam peto.

Humilio me sub potẽti tua manu, quoniam quum iratus fueris, misericordiam facis, & in tempore tribulationis peccata dimittis.

Et ego peccatorem me confiteor, obsecrans te Domine Deus omnipotens, pro bonitate tua, vt facias mecum iuxta magnam misericordiam tuam.

Confundor & erubesco leuare faciem meam ad te, quoniam delicta mea ascenderunt in conspectum tuum.

In te, in te Pater peccaui, & quod malum est in oculis tuis admisi, multa siquidem est iniquitas mea coram te. Profectò

ctò

ctò in te præuaricatus ſum ab incunabulis meis vſque in hunc diem, iugiter faciens malum ab vberibus matris meæ.

En ego in iniquitate genitus ſum, & peccato inquinatum enixa eſt me mea mater.

Granum enim ſeminis mali ſeritur in corde meo, & ab eo quantum impietatis pullulauerit vſque ad hunc diem?

Tranſgreſſiones meæ mecum ſunt, & hucuſque fero opprobrium adoleſcentiæ meæ.

Ecce Domine ſub peccato vænundatus ſum, & non inuenio in carne mea bonum.

Siquidem quod volo bonum, illud non ago, ſed quod odio mihi eſt malum, id facio.

Cuncta cogitatio cordis mei appoſita eſt ad malum omni tempore, ab adoleſcentia mea.

Et quare morior in peccatis meis Domine Deus omnipotens? quùm tibi non ſit voluntas vt moriatur impius, tantùm vt reuertatur, & viuat.

Tu etenim bonus es & propitiabilis, qui etiam indignos ſaluas iuxta magnam

misericordiam tuam.

Quanquam enim insustentabilis sit ira super peccatores cõminationis tuæ, immensa tamen & imperuestigabilis misericordia promissionis tuæ.

Tu fecisti misericordiam in millibus à retro temporibus, quò magnum redderes nomen tuum, quemadmodum etiam nunc permanet.

Patres antiqui in angustijs suis ad te clamauerunt, & tu liberasti eos: in te sperauerunt, & non sunt confusi.

Cùm non haberent vltrà, quod agerent, hoc solùm restabat, vt oculos suos ad te dirigerent.

Saluasti eos propter nomen tuum, vt ostenderes in eis fortitudinem tuam.

Multis vicibus prouocabant te iniquitatibus suis, & ad iracundiam concitauerunt bonitatem tuam.

Et quum tribulationem eorum & eos supplices tibi vidisses,

Recordatus pacti tui, pœnituit te, iuxta multitudinem miserationum tuarum.

Miserere mei, miserere mei ô Domine Deus omnipotens: nam miser & in-

fœlix

fœlix ego ſum, ſana me obſecro, quem percuſſiſti propter iniquitatem meam.

Anima mea vehementer turbata eſt, & tu Domine, quouſque non reſpicies?

Quouſque reprobabis orationem ad te vociferantis? an ne in perpetuum? quo vſque auertes faciem tuam à me?

Vbi ſunt miſericordiæ tuæ antiquæ Domine, quas firmâſti in veritate tua?

Num iam deſines miſereri Deus? aut reprimes per iram bonitatem tuam?

Num proiecisti in æternum, vt nunquam poſthac ſis placidus?

Et manus tua non eſt inualida, quin iuuare poteſt: nec grauatæ aures tuæ, vt audire renuant.

Quandiu voluam cogitationes amaras cum animo meo? quanto tempore dolor cor meum torquebit?

Quouſque tandem ſuperabit me inimicus meus? reſpice & exaudi me ô Domine Deus.

Illumina oculos meos: diutiùs enim obdormiui in morte, & præualuerunt aduerſum me iniquitates meæ.

Reuertere Domine, reuertere, vt eripias animam meam, & ſaluum me

facias propter magnam misericordiam tuam.

Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis & gratiæ.

In morte quænam erit memoria tui? aut in inferno quis confitebitur tibi?

Viuens, viuens, ipse te laudabit, & notam faciet misericordiam tuam.

Domine, in ira tua ne arguas me, neq; in furore tuo vltionem de me sumas.

Ne iacias ad me tela tua, neque aggraues super me manum tuam.

Iram tuam diutiùs tuli, & de calice furoris tui plus satis bibi.

Non est sanitas in carne mea, à facie iræ tuæ, nulla mihi pax à facie peccatorum meorum.

Iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum, & velut pondus immane quotidie me premunt.

Fœtoré exhalant cicatrices meæ, propter stultitiam meam.

Miser sum, & abiectus à facie tua, omni die mœrens ingredior.

Anima mea plena est immunditijs, & in me toto nihil est sanum.

Hinc fit, vt inimici mei crudeliùs me per-

perſequantur, obrugio præ magnitudine doloris mei.

Cor meum in me fluctuabundum eſt, & fortitudo mea à me receſſit.

Domine, notum eſt tibi deſiderium meũ, & neceſſitas mea te minimè latet.

Propitius eſto peccatis meis propter temetipſum, ô Domine Deus omnipotens, & ſcelera mea coram te deleantur: nam ſecundum bonitatem tuam promiſiſti pœnitentiam remiſſionis peccatorum.

Propter gloriam nominis tui Domine miſerere mei, & ſolue tuam erga me indignationem, & tum verè iuſtus agnoſcêris in verbis tuis, & vinces quum de te iudicabitur.

Siquidem per hoc annuntiabitur immenſa tua gratia, quum miſertus fueris eorum, qui non habent vnde glorientur in conſpectu tuo.

Et bonitatem tuam diſcent omnes habitatores terræ, quum benefeceris nobis propter nomen magnum tuum, & nõ ſecundum vias noſtras malas, neque iuxta ſcelera noſtra praua.

Profectò Domine Deus, ſi non multi-

plicaueris miſericordias tuas erga nos, nō viuificabitur ſeculum cum eis qui habitant in eo, & ſi non donaueris de bonitate tua, quomodo erigantur illi, qui iniquitatem fecerunt, de peccatis ſuis?

Miſerere mei, miſerere mei, ô Pater bone, & noli diutius mecum iraſci propter nomen magnum tuum.

Et propter nomen ſancti filij tui Ieſu, quem miſiſti propitiationem pro peccatis noſtris per fidem in ſanguine ſuo, propitius eſto mihi peccatori.

Ecce pater ſancte, ecce puerum tuum, quem elegiſti: en dilectum tibi filiolum, in quo bene complacitum eſt animæ tuæ, ponens ſpiritum tuum ſuper eum, & mittens eum, vt euangelizaret pauperibus, vt ſanaret contritos, vt conſolaretur omnes lugentes, & prædicaret captiuis indulgentiam, & cæcis viſum.

Ecce paruulum tuum, qui natus eſt nobis. ecce filium tuum, qui datus eſt nobis, cui etiam non peperciſti, ſed pro omnibus ad mortem tradidiſti, oblationem & hoſtiam in odorem ſuauitatis.

Verè languores noſtros ipſe in cor-

pore suo tulit, & dolores nostros ipse portauit.

Infirmatus est propter peccata nostra, & vulneratus propter scelera nostra.

Disciplina pacis nostræ irruit super eum, & liuore suo vulnera nostra sanata sunt.

Omnes nos quasi oues errauimus, vnusquisque in viam suam declinauit, & tu Domine posuisti in eo iniquitates omnium nostrûm, percutiens ipsum propter scelera populi tui.

Corpus suum dedit percutientibus, & genas vellentibus, faciem suam non auertit ab increpantibus & conspuentibus in eum.

In dilectione & misericordia sua perditos redemit, pacificans per sanguinem crucis suæ, quæ in cælis, & quæ in terris sunt omnia.

Tradidit in mortem animam suam, & pro transgressoribus preces effudit.

Respice clementissime pater, quisnam ille qui passus est, & reminiscere obsecro pro quibus passus est.

Hic est enim innocens ille, quẽ (quum

essemus peccatores) pro nobis ad mortem dedisti: num non multò magis iustificati, nūc in sanguine ipsius, salui erimus ab ira per ipsum?

Si reconciliati tibi sumus (quùm adhuc inimici essemus) per mortem filij tui, an non multò magis reconciliati, salui erimus in vita ipsius?

Ecce agnum immaculatum, qui peccata mundi tollit, cuius pretioso sanguine redempti sumus de iniquitatibus nostris.

Ecce mitissimum innocentem, qui tanquam ouis ad occisionem ductus est, & dum malè tractaretur, os suum non aperuit.

Ecce vnicum tibi natum, quem etsi ex omnipotente virtute tua genuisti, meæ tamen infirmitatis participem fieri voluisti.

Qui cùm in forma Dei esset, nec rapinā arbitratus esset se æqualē Deo, semetipsum exinaniuit, formam serui accipiēs, & in similitudine carnis peccati veniens, damnauit peccatum in carne, humilians semet ipsum, tibi pater vsque ad mortem crucis: illicque chirographum, quod aduersum

aduersum nos erat decretum, delebat, & tollens de medio suffixit illud cruci, in qua expolians principatus & potestates, traduxit confidenter, palàm triumphans, eos in semetipso.

Reduc, Domine Deus, oculos tuæ maiestatis super opus ineffabilis pietatis.

Intuere dulcem tuum Natũ toto corpore extensum.

Oblustra partes omnes à vertice capitis vsque ad plantam pedis, & non inuenietur dolor sicut dolor illius.

Attende, pie Pater, dilecti tibi Filioli caput venerandum, horridis circumseptũ spinis, diuinum vultum viuo vndiq; spargens cruore.

En impube flagellatur corpus, nudum tunditur pectus, perfoditur cruentum latus, anhelans cor obpalpitat, extẽsi stringuntur nerui, decora languent lumina, regia pallent ora, melliflua exæstuat lingua, interna arescunt viscera, liuida rigent brachia, ossa diuelluntur solida, speciosa debilitantur crura, pedes immaculatos vnda purpurei sanguinis eluit.

Adspice mitissime conditor charissimæ prolis humanitatẽ, & miserere super

infirmi figmenti tui debilitatem.

Specta gloriose genitor, gratissimæ prolis lacerata mẽbra, & memorare obsecro quantula est mea substantia.

Conspicare Dei hominis pœnam, & relaxa conditi hominis miseriam.

Vide redemptoris supplicium, & redempti dimitte delictum.

Viam sceleratam procul à me pelle, & doce me per spiritum tuum sanctum, viam veritatis eligere.

Obsecro te ô Rex sanctorum, per hũc sanctum sanctorum, per hunc redemptorem meum, vt reducas me in viam rectã, quo ei valeam spiritu vniri, qui mea non abhorruit carne vestiri.

Perfice gressus meos in semitis tuis, facque odio me habere omnes vias iniquitatis.

Ablue à malitia cor meum, & ab occultis malis munda me.

Expia me ô Pater sancte, per sanguinem testamẽti æterni Filij tui dilecti, qui dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo, & redemit ab omni iniquitate.

Purifica cor meum per sanctificationẽ spiritus

ſpiritus tui, & aſperſionem ſanguinis filij tui, ab omni immunditia peccati, & conſcientia mala.

Deus omnipotens propitius eſto mihi peccatori, propter nomen magnum tuum, & iniquitatum mearum ne memor ſis amplius.

Quoniam Deus es tu, bonus & miſericors, ac patiens erga nos, nolens aliquos perire, ſed omnes ad pœnitentiam reuerti.

Fac me redire, Domine Deus, de vijs meis malis, & à cogitationibus meis prauis.

Peccatorum adoleſcentiæ meæ & ſcelerum meorum ne ſis memor: ſecundum miſericordiam tuam memor eſto mei tu, propter bonitatem tuam Domine.

Ne ponas vultum tuum aduerſum me in malum, quoniam nullus eſt, qui audet pro me teſtimonium dicere.

Nec ineas iudicium cum ſeruo tuo, te enim accuſatore nunquam abſoluar.

Etenim ſi iniquitates attendas Domine, Domine, quis non cadet in conſpectu tuo? hoc pro certo eſt, quòd coram te nemo viuens iuſtificabitur, cum aduer-

ſus angelos tuos peruerſi quid reperiſti?

Quãto magis in homine, qui eſt abominatio & fœtor, & domum inhabitat luteam, & bibit ſicut aquas iniquitatem?

Quis purus eſt à ſorde ex ijs, qui omnes polluti ſunt? ne vnus quidem, etiam ſi vnius diei fuerit vita eius ſuper terram, & numerabiles menſes illius.

In veritate nemo de genitis eſt, qui nõ impiè geſſit, nec quiſquam iuſtus in terra, qui bonum facit, & non peccat.

Sed quoniam tecum eſt propitiatio, cùm terribilis ſis, ſpes mea in te Domine Deus, cui fidit anima mea.

Anima mea te expectat, quoniam tecum eſt miſericordia, & copioſa apud te redemptio.

Hoc enim certiſſimè ſcio, quòd non repelles in ſempiternum, ſed tu ipſe qui abieceris, rurſum miſereberis ſecundum multitudinem miſerationum tuarum.

Pius & clemens es tu Domine Deus, & non auertes faciem tuam à nobis, ſi reuerſi fuerimus ad te.

Tu enim Deus noſter ſuauis, & verus, patiẽs, & in miſericordia diſponẽs omnia.

Exuberãt fontes bonitatis tuæ, & gra-

tia tua nunquam deficit.

Vniuersæ viæ tuæ misericordia & veritas fœdus tuum, & testimonia tua exquirentibus.

Quàm mitis est parens in pueros suos, tam mitis tu Domine erga timentes te,& pro abundantia misericordiæ tuæ indulges infirmitatibus nostris.

Agnoscis figmentum tuum,recordaris quales sumus, memor es quod caro sumus, & nullius firmitatis.

Non oblitus es, quod mundus hic repletur iniustitia & impietate, & totus in maligno positus est.

Attamen tu misericors es & plenus gratia, propitius, ac pœnitens super malitiam hominum.

Miserere mei, ô Domine Deus salutis meæ, propter gloriam nominis tui, & libera me, & propitius esto peccatis meis propter nomen tuum.

Pater iuste,ne attendas multitudinem iniquitatum mearum, sed respice faciem Iesu filij tui sancti, qui peccatum non fecit, & peccata nostra pertulit in corpore suo, super lignum crucis.

Auerte faciem tuam à peccatis meis,

& omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus, & ſpiritum rectum innoua intra me.

Ne proijcias me à facie tua, & ſpiritum ſanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiam de ſalute tua, & ſpiritu potenti confirma me.

Emollias cor meum Domine Deus, vt reuertar ad ſemitas tuas, nam in erroris via diutiùs erraui.

Conuerte me ad te, & conuertar, tu enim fictor meus es, ego verò lutum, & opus manuum tuarum.

Ne auertas faciem tuam à me, ne declines in ira à ſeruo tuo.

Adiutor eſto mihi, ne deſeras me, neque deſpicias me ô Domine Deus meus, & ſalus mea, Amen.

PSALMVS II. PRO peccatorum remiſſione.

FOrtiſſime Deus ſpirituum, & vniuerſę carnis, cuius iudicia inſcrutabilia ſunt & ſapientia profunda,

Exaudi preces ſerui tui, & ne repellas obſecrationes figmenti tui.

Etenim donec vixero loquar ad te, &

non

non ſilebo, dum ſpiritus hos regit artus.

Ad te animam meam connerto, ad te oculos meos dirigo.

Auertatur obſecro ira tua à me, & da vt inueniam gratiam coram oculis tuis.

Secundum magnitudinem miſericordiæ tuæ remitte vniuerſa peccata mea.

Ab omnibus ſceleribus meis eripe me, & ſana animam meam quæ in te peccauit, liberum me fac à reatu tranſgreſſionis meæ: nam iniquitatem meam agnoſco, & pro peccatis meis pœnitentiã ago.

Deſerui viam tuam, & mandata tua intelligens, omnia feci contraria.

Irritum feci pactum quod tecum inieram, & legem tuam ſeruare contempſi.

Verè peccaui in te Domine Deus, & vſque in præſentem diem macula ſceleris mei permanet mecum.

Dereliqui te Deum factorem meum, receſſi à te ſaluatore meo, & ſicut taurus recalcitrans iugo ſuo, rebellis ſum tibi.

Cor meum erga te indurau, & ceruicem meam poſt peccata ſuperbè erexi.

Confiſus ſum in mendacio, præ dolo te agnoſcere nolui, ſed ſequebar prauitates cordis mei.

Arrogantia mea me decepit, & audacia cordis mei in deuia me perduxit.

Consilia & cogitationes meę fecerunt hæc mihi: hæc est malitia & rebellio, quæ corda hominum possidet.

Depellitur à tranquillitate anima mea, & bonorum obliuio me conuoluit.

Aggrauatum est iugum transgressionum mearum, eleuatum est & implexum collo meo.

Tu loquutus es mihi, audire nolui: tu vocâsti me, non respõdi, non credidi verbis tuis, nec sustinui consilium tuum.

Verbum tuũ vice opprobrij fuit mihi, & non posui cor in sermonibus tuis.

Percussisti me, at nihil doluit mihi, emendauisti me, sed disciplinam recipere nolui.

Cogitaui in corde meo, quod omnis malitiæ meæ non esses memor.

Ore meo & labijs meis glorificaui te, sed cor meum longè fuit à te.

Occultaui sicut Adam scelus meum, vt absconderem in occultis iniquitatem meam.

Os tuum non interrogaui, & nolui audire de lege tua.

Peccaui corã oculis tuis,& propterea instabilis facta est anima mea.

Te enim deserui fontem aquarum perennium,vt effoderem mihi conculcatos puteos & lutosos, qui non habent aquas.

Et in ijs omnibus non sum reuersus ad te,neq; faciem tuam precatus sum,vt recederem à vijs meis prauis.

Vide Domine & intuere, quàm vilis factus sum, perijt à me omnis decor meus, vt te iam prorsus adspicere non possim.

Et nulla fuit caussa, vt te desererem,& vanus vana sectarer.

Domine, miserere mei, & exaudi preces meas,quoniam tu Deus meus,& non est absque te saluator.

Auertatur furor tuus à me,nec me deuastes propter peccata adolescentię meę

Peto obsecrans te Domine, remitte mihi, propter magnam misericordiam tuam.

Domine Deus exercituum,si decreueris saluare,quis poterit resistere?si extenderis manum tuam,quis te auertet?

Tu enim instar figuli potes mihi fa-

cere, ecce ego in manu tua perinde atq; lutum in manu fictoris.

Emenda me Domine, ſed in miſericordia, non in ira tua, ne me in nihilum redigas, vt intelligam & cognoſcam, quã pernitioſum ſit atque noxium, deſerere te Dominum Deum meum, & timorem tuum à me repellere.

Nullus eſt, qui poteſt ſanare me, neque medicari plagæ meæ: nemo qui liberet me, præter te Domine, qui vulnera infers & ſanas, percutis & curas.

Perditio mihi ex meipſo, tantummodò in te auxilium meum, & ſalus mea.

Tibi enim nullus ſimilis eſt, magnus es tu, & magnum eſt nomen fortitudinis tuæ.

Conuerte me Domine ad te, & conuertar, aufer à me cor malignum, vt faciat in me lex tua fructum.

Memor eſto mei propter bonitatem tuam Domine, & amorem tuum erga me integrum.

Eheu Domine Deus: en tu es, qui feciſti cælum & terram virtute tua magna, & brachio extento, & nihil eſt tibi difficile.

Tu

Tu es Deus ille magnus & fortis, cui nomẽ est Dominus exercituum, magnus & mirabilis in consilio tuo.

Ipse enim es, qui simul atque verbum protuleris cuncta fiunt, quum tu præceperis constant res, & verbum tuum non reuertitur ad te vacuum.

Domine Deus, tu misereris omnium, quia omnia potes, & dissimulas ad peccata hominum propter pœnitentiam.

Diligis enim omnia quæ sunt, & nihil eorum odisti quæ facta sunt, non enim per odium aliquid fecisti, aut constituisti.

Parcis autem omnibus, quia tua sunt omnia, qui amas animas.

Tu misericordiam, æquitatem, & iustitiam facis in terra, quapropter & ijs vnicè delectaris.

Iustus quidem & bonus tu Domine, ego autem vultum tuum offendi, transgressus sum fœdus tuum, in te præuaricatus sum.

Vidisti Domine facinora mea, suspice caussam meam, recordare quàm vilis factus sim, inspice & contemplare opprobium meum.

In tempore reconciliationis exaudi

me, & in die salutis miserere mei.

Miserere mei, miserere mei, nullum aliud auxilium habentis præter te, cuius volũtati nihil resistere potest, dummodò decreueris saluare.

Exaudi me miserum tibi supplicantẽ, da mihi fiduciam nominis tui, & libera me in manu tua.

Attende de cælo Domine, respice de habitaculo sancto tuo, & de solio gloriæ tuæ.

Ne allidas me in manu iniquitatis meæ, nec obliuiscaris doloris & afflictionis meæ.

Ne irascaris satis Domine, nec recorderis vltra omnis iniquitatis meæ.

Veniat ad te oratio mea, dic animæ meæ: en ego salus tua iam adsum. Amen.

PSALMVS III PRO peccatorum remissione.

DEVS æternè, iustè, & sanctè, qui custodis pactum & misericordiam cum ijs, qui te diligunt, & mandata tua seruãt:

Respice ad me, & miserere mei, quoniam in te peccaui, & feci malum ante oculos tuos.

Effunde

Effunde super me viscera misericordię tuæ, vt inueniat seruus tuus cor adorandum te.

Non prosterno preces meas ante faciem tuam in iustificationibus meis, sed in misericordijs tuis multis.

Nam ego immundus totus, & quasi pannus mulieris menstruo pollutæ vniuersæ iustitiæ meæ.

Tibi Domine iustitia & misericordia & propitiatio, mihi autem confusio faciei propter iniquitates meas.

Certè ab initio superbè egi contra te, faciens iniquitatem, & non cessans.

Tu redemisti me Domine, sed ego aduersum te mendacia dixi, & cor meum non fuit rectum coram te.

Tu eruisti me, & confirmâsti brachium meum, & ante cogitaui malum, factus vt arcus dolosus.

Et respondit arrogantia in facie mea, obrutus sum in iniquitate mea, quæro te Domine, obsecro vt inueniam, diuisus es à me, quia cupidè post sordes abij.

Veruntamē vias meas coram facie tua arguam, donec miserearis mei, & recipias me in gratiam tuam.

Absit longè à me vt iterum à te recedam, & promissa tua non exquiram.

Non tacebo, & non dabo silentium, donec confirmes meũ fœdus, quod constituisti retro temporibus.

Quod sicut iustitia iusti non liberabit eum, in quacunque die peccauerit: ita impietas impij non nocebit ei, in quacunque die conuersus fuerit ab impietate sua.

In hoc expectabo te, Domine Deus, nam bonus es tu in te fidentibus, animæ quærenti te,

Tu seruas veritatem tuam in æternũ & quod egreditur de labijs tuis, non fiet irritum.

Ne perdas me Domine propter iniquitates meas, neque in æternum reserues mihi mala.

Aperi oculos tuos, & vide magnitudinem mali mei, multa est enim iniquitas mea in conspectu tuo, & peccata mea responderunt mihi.

Ne redigas me penitus in consumptionem, néue deseras me in peccatis meis, quoniam Deus miserationum, & clemens es tu.

Pœniteat

Pœniteat te mali, quod in me decreueras, & ſecundum nomen tuum facito: quanquam multę ſunt defectiones atque peccata mea.

O Domine Deus meus es tu, & nomẽ tuum impoſitum eſt mihi, ne derelinquas me in profundo malorum meorum,

Tu eruiſti multos, & manus laſſas cõfortâſti, nutantẽ erexerunt ſermones tui & genua incuruata direxiſti.

Et propterea requirã te Domine Deus, qui feciſti magna, imperueſtigabilia & innumerabilia.

Suſcitâſti de puluere inopes, abiectos exaltâſti tuo auxilio.

Tu etenim es, qui liberas pauperem in miſeria ab ore anguſtiæ lato, ſub quo nullum eſt firmamentum.

Tu clemens es & miſericors, eò quòd miſerearis eorum, qui nondum in ſeculum venerunt, & multum miſericors es illis, qui verſantur in lege tua, & longanimus es erga eos, qui peccauerunt, concedens tempus & locum, per quæ poſſunt mutari à malitia.

Exaudi me miſerum tibi ſupplicantem, quoniam in te, & in nomine tuo fi-

duciam meam poſui.

Suſcipe ſeruum tuum in bonum, & ne confundas me ab expectatione mea.

Redi Deus, vt ſalues animam meam, ne diſperdas me, quem redemiſti in magnitudine brachij tui.

Ne adſpicias duritiem cordis, & impietates meas, ſed ignoſce mihi in miſericordijs tuis multis.

Exaudi Domine, placare Domine, attende, & facias iuxta magnum nomen tuum.

Expecto ſalutem tuam Domine, omni die ipſa meditatio mea eſt.

Quoniam miſericordiæ tuæ ſunt immenſæ, & innumerabilis bonitas tua.

Audi me iuxta beneplacitum tuum, & diutiùs ne contineas à me miſerationes tuas.

In via iudiciorum tuorum expectabo te erga nomen tuum, & erga memoriam tuam, deſiderium animæ meæ.

Inclina cor meum ad faciendum præcepta tua, & dirige vias meas in conſpectu tuo ſemper.

Ne permittas me poſthac errare à vijs tuis, nec iam relinquas me in profundo

malorum meorum.

Ne ſubducas à me oculos tuos, ſed inſtrue me facere, quæ placita ſunt in conſpectu tuo Domine.

Paciſcere mecum fœdus in ſempiternum, quod timorem tuum daturus ſis in cor meum, vt non deficiam à te omnibus diebus.

In æternum ne auferas à me bonitatē tuam, nec fallas mihi veritatem tuam.

Benefac mihi in beneuolentia tua, miſericors enim es, nec iraſcaris in perpetuum.

Memor eſto mei in beneplacito tuo, & viſita me in ſalutari tuo.

Scio quòd tu Deus clemens es & miſericors, patiens & multæ miſerationis.

Tu bonus ac propitius, ſeruans pactū & miſericordiam cum ſeruis tuis, qui ambulant coram te in toto corde ſuo.

Nec eſt alius præter te Deus, cui cura eſt de omnibus.

Magna ſiquidē ſemper fuit in me miſericordia tua, eripiens animam meam de inferno profundo.

Sit ſemper bonitas mecum tua Domine: nam à te pendet omnis mea ſalus.

In tempore anguſtiæ te inuoco Domine, quoniam propè es ijs, qui inuocãt nomen tuum ſanctum.

Succurre mihi Deus, illumina vultum tuum ſuper me, in te confidit anima mea, de te exaltat cor meum.

Perueniat ad thronum tuum precatio mea, inclina aurem tuam clamori meo.

Exaudi pœnitentiam Domine, quem vt reſipiſceret, cum patientia hucuſque miſericorditer expectâſti.

O Deus, vitam meam annunciaui tibi, ſaluum me fac propter nomen tuũ, quoniam in te ſperaui.

Quid mihi ſupereſt in terra? hoc vno tantùm indigeo, vt inueniam gratiam in conſpectu tuo.

Quamobrem obſecro Domine Deus, eripe mihi hunc dolorem, aut minue ſaltem aut conſolatione, aut conſilio, aut quocunque tibi modo rectè viſum fuerit. Amen.

PSALMVS IIII. QVAERITVR quod à peccatis premitur & ſuperatur.

DOminator Domine Deus, miſericors & clemens, patiens & multæ

miſerationis ac verax.

Qui propter nimiam charitatem tuam & ſecundum miſericordiam tuam magnam, eripuiſti nos de poteſtate tenebrarum, & ſaluos feciſti per lauacrum regenerationis, & renouationis Spiritus ſancti, quem effudiſti in nos abundè per Ieſum Chriſtum Saluatorem noſtrum:

Si inueni gratiam in conſpectu tuo, permitte me loqui verbum ad te, & non iraſcaris mihi.

Quare in perpetuum obliuiſceris mei? & deſeris me in medio malorum meorum?

Vbinam eſt zelus tuus, & fortitudo tua? vbi multitudo viſcerum tuorum & miſerationum tuarum?

Nunquid, qui cecidit Domine, non reſurgat? aut, qui aduerſus eſt, non reuertatur?

Num dolor meus erit perpetuus? num deſperabilis plaga mea nunquam curabitur?

Quî fit, vt auertar auerſione perpetua? augeſcit mihi peccatum meum, nec poſſum reuerti.

Quum non ſit homini datum, vt vias

ſuas dirigat, & greſſus ſuos perfectos reddat.

Siquidem in manu tua eſt anima omnis viuentis, & ſpiritus vniuerſæ humanę carnis.

Tu miſericordiam tuam oſtendis quibus volueris, & clemens es, in quos animum habes.

Tu mortificas & viuificas, deducis ad portas inferi, & reducis.

Oculi tui ſuper vias vniuſcuiuſque, & corda hominum ſcrutaris.

Non ſunt tenebræ neque obſcuritas, vt abſcondāt ſe illic, qui faciunt iniquitatem.

Nec in latebris occultabit ſe quiſquam quin tu reſpicias eum, cùm cęlum ac terram vndique imples.

Quare proieciſti me à façie tua, & reputas me inimicum tibi?

Cur nam appendiſti pondus peccatorum ſuper caput meum, cùm iram tuam nullus ferre poteſt?

Quid eſt, quod contra miſerum potētiam tuam oſtendis? vt quid deuaſtes me propter peccata adoleſcentiæ meæ?

Si peccauerim, quid faciam tibi? & ſi multipli-

ltiplicatæ fuerint impietates meæ, quid agam tibi?

Si iuſtè egero, quid dabo tibi, aut quid tandem de manu mea accipies?

Mihi impietas mea nocebit, & iuſtitia tua mihi proderit.

Tentatio eſt vita hominis ſuper terrã, & ſi (quemadmodum omnes) ego peccauerim, quid poſſum facere?

Nunquid mundus erit homo corã te, aut in operibus ſuis irreprehenſibilis vir?

Quidnam eſt mortalis, quod purus eſſet in conſpectu tuo, aut quod iuſtificaretur natus mulieris?

Memento obſecro Domine, quod ex luto finxeris me, & rurſus in puluerem mortis reduces me.

Dies mei ſicut fumus euaneſcũt, conſumuntur quotidie, nulla mora, quaſi vẽtus vita mea fugit, nec vidit bonum.

Iam pridem natus eram, moxq́; morti cedam, nunquam in eodem conſiſto ſtatu.

Dies vitę meæ breues ſunt, terminum ſtatuiſti, quem non tranſibo.

Nudus egreſſus ſum de ventre matris meæ, illicq́ue nudus reuertar, certè vani-

tas omnis homo viuens.

Mißereat te Domine mißerorum, & opera manuum tuarum ne contemnas.

Etenim ſi peccauerimus, tui ſumus, ſcientes magnitudinem tuam, & ſi non peccauerimus, certum eſt, quod apud te ſimus computati.

Domine Deus, ceſſet à me indignatio tua, & proijce poſt tergum omnia peccata mea.

Remoue à me plagas tuas, ab exagitatione manus tuæ ego defeci.

Etenim dum tu hominem propter iniquitates caſtigas, ilicò tabeſcere eũ facis.

Perit in eo quicquid deſiderabile eſt, ſicut veſtem depaſcit tinea.

Vtinam eſſet qui me paululùm protegat, donec conuertatur ira tua: aut tu cõſtituas mihi tempus, in quo recordaberis mei.

Abiectus ſum ex oculis tuis, nonnunquam poſthac video faciem tuam.

En ſuper me effunditur anima mea, apprehenderunt me dies doloris mei.

Torrẽtes tribulationis inuoluunt me, & gurgites furoris tui ſuper me pertranſeunt.

Et clamo

Et clamo ad te Domine Deus, at non exaudis: misericordiam peto, sed preces meas excludis.

Quare miserum à facie tua detrudis? cur deseris tanto tempore?

Quare non aufers iniquitatem meam, & tollis impietatem cordis mei?

Consurge, ne cessa diutiùs Domine, excita te, ne depellas perpetuò.

Memorare mei obsecro: nam pauor occupat me et tremor, totùsque in me exterritus sum.

Veruntamen non prohibeo os meum, quin ad te loquar in mœrore spiritus mei.

Deflecte à me vltionem, & animum meum parumper à molestijs abducas.

Peregrinum hic ago, sicut omnes alij mortales.

Et quid est homo, vt ei indigneris? aut genus corruptibile, vt ita amarus sis erga ipsum?

Nunquid addes dolori dolorem? anhelans laboro, & requiem non inuenio.

Ante cibum dolor meus me cruciat, & adoriuntur in me, sicut aquæ, suspiria.

Tanquam ossa mea confringerentur

est mihi, cùm probris adficiunt me inimici mei, dicentes ad me omni die, vbinam est Deus tuus?

Quare ad hæc faciem tuam abscondis Domine, nullam habens afflictionis meæ rationem?

Effundo quotidie preces meas in conspectu tuo, & mœrorem meum coram te pronuntio.

Anxius est in me spiritus meus, in mé desperabundum est cor meum.

Placétne tibi Deus, vt reprobes laborem manuum tuarum?

Libera animam meam, ne abeat in corruptionem, & vita mea non videat lumen.

Quid proderit quòd vnquam natus fuerim, si mox demander in perditionem æternam? quum non mortui laudabunt te, neque omnes qui descendunt in infernum.

Peccaui: quid faciam tibi? quare posuisti me contrarium tibi? & factus sum mihimet ipsi molestus?

Quid tam exactè iniquitatem meam quæris? quum nemo sit, qui de manu tua possit eripere.

Si

Si iuſtum me dixerim, meritò me condemnares ad ignem paratum.

Sed ego peccatorem me confiteor, & humilio cor meum in conſpectu tuo.

Certè ſi cui placuerit contendere tecum in iudicio, non reſpondebit vnum pro mille.

Hinc fit vt verear omnia opera mea, ſciens quòd delinquenti non parces.

Si ad potentiam tuam reſpexero, ô quàm robuſtus es! ſi ad iudicium prouocauero, quis pro me cauſam dicet?

Ad te Domine vociferor, tibi ſupplico, ô mi Deus.

Quieſcat à me ira tua, vt intelligam, quòd ſis mihi magis propitius, quàm peccata mea ferant.

Quæ eſt fortitudo mea, vt perdurem? aut quis finis, vt patiens ſit anima mea?

Virtus mea non eſt virtus lapidea, nec ænea eſt caro mea.

Nónne potius nullum in me auxiliũ, & robur meum à me fugit?

Et licet abſcondas hæc in corde tuo, noui tamen, quod tandem recordaberis mei.

Verus enim & iuſtus tu Domine Deus,

non iniustè condemnas, qui opus suum hominí rependis.

Totum hoc accidit mihi, quòd oblitus sum tui, & perfidè me habui in testamento tuo.

Deflexit retro cor meum, & sequutus sum desideria carnis meæ.

Et tu exploratum hoc habuisti, quj noueris recondita cordis.

Ne imputes mihi Domine peccata adolescentiæ meæ, nec veterem iniuriam in memoria teneas.

Obruit me quotidianus dolór, & mœstitia cor meum occupat.

Expecto pacem, at res nihilo meliores se habent, tempus sanitatis, sed ecce timor.

Et præterijt tempus iræ tuæ, venit misericordia, ego autem infœlix sum magis ac magis.

Heu mihi quod peccaui, idcirco mœret cor meum, & desijt gaudium meum.

Quo modo vastatus sum! quàm miserè confusus! quoniam dereliqui legem tuam.

Ascendit mors per fenestras, penetrans ad interiora cordis mei.

Dum

Dum quotidie nunc tacitus mecum cogito, nunc voce infremo, vita mea inferno propinquat.

Quis dabit mihi diuorſorium à moleſtijs, & deſeram homines, atque ab eis recedam?

Quis dabit aquam capiti meo, & oculis meis fontem lachrymarum, vt noctu diuque peccata mea defleam?

Et expectabo eum, qui me ſaluare poteſt, & eripere ab ira ventura.

Non eſt mihi videndi neque moriẽdi fiducia, iudicium tuum vereor ô Deus, & pœnas paratas impij.

Pauor peccati ſollicitat me, & pondus conſcientiæ meæ me premit.

Amator hominum Deus, & iudex æquiſſime, parce mihi obſecro modò dum tempus eſt.

Remitte quod timeo, dele quod vereor, prius quàm abeam, & poſthac non ſubſiſtam.

Peccata mea me ſupra modum cruciant, quibus maiora eſſe quæ poſſunt?

Eheu contritionem meam, & dolorem plagæ meæ: certè hæc iniquitas mea eſt, & reputabo, & feram. Amen.

PSALMVS V. PRO impetranda ſapientia diuina.

DOmine Deus miſericordiæ, qui omnia verbo tuo feciſti, & ſapientia tua conſtituiſti hominem:

Deus æterne, & abſconditorũ cognitor, qui omnia noueris prius quàm fiunt:

Aperi labia mea, & os meum, vt nuntiem laudes nomini tuo.

Cor nouum & ſpiritum rectum intra me pone, omnéque deſiderium prauum procul à me repelle.

Stultus ſum ego Domine, & rerum ignarus, & ſcientia tua non eſt mecum.

Neſcio ego nec intelligo, quoniã hebetudo tanta, vt non videant oculi mei, & cor meum non cognoſcat.

Etiam puer ſum & paruulus, ignorans ingreſſum & exitum meum.

Vir pollutis labijs ego, exiguique temporis, & minor ad intellectum legis tuæ.

Da obſecro cor docile ſeruo tuo, vt ſciam quid acceptum ſit coram te omni tempore.

Mitte de cælo ſpiritum ſapientiæ tuæ, & ſenſu illius cor meum imple.

Sapientia tua dat veram ſcientiam, &

ex ore

ex ore tuo conſilium & intelligentia.

Sapientia tua os mutorum aperit, & linguas infantium eloquentes reddit.

Si quis videtur perfectus inter filios mortalium, ſi tamen effugerit ab illo ſapientia tua, in nihilum computabitur.

Hominibus theſaurus indeficiens eſt ſapientia tua, qua, qui vſi ſunt, participes facti ſunt amicitiæ Dei.

Quàm bene ſe habet homo ille, qui ingenioſus eſt, & qui animam ſortitus eſt ſapientia præditam.

Quiſnam inter homines conſiliũ tuum noſcit? aut quis poterit cogitare quid velis tu?

Senſum tuum quis intelligat, niſi tu dederis ſapientiam illi, & inſtruas eum per ſpiritum tuum ſanctum?

Nam rationes hominum in multis deficiunt, & parùm ſecuræ adinuentione s eorum.

Corruptibile enim corpus animum grauat, & terrenum domicilium retardat mentem multa cogitantem.

Supernè conſilium & ſucceſſus, & illic prudentia ac etiam virtus,

Tecum ſunt diuitiæ & gloria, opes in-

corruptibiles & iuſtitia.

Qui te inuenerit, inuenit vitam, & te qui non amat, diligit mortem.

Domine Deus tange os meum, vt recedat iniquitas mea, inhabita cor meum, vt peccata mea purgentur.

In maleuolam animam ſapientia non intrat, nec manebit in corpore, quod peccatis ſubditur.

Doce me Domine Deus ne augeſcat ignorantia mea, & delicta mea multiplicentur.

Spiritus me doceat quæ tibi placita ſunt, & ducat in viam rectam: nam in erroris via diutiùs erraui.

Firmetur ſapientia in animo meo, & legem tuam in corde meo ſcribe.

Super omnia quę ſpecioſa ſunt & pulchra, ſapientiã deſidero, in comparatione illius diuitias non æſtimo.

Quàm amo ſapientiam tuam Domine, quæ vnica meditatio mea eſt!

Quàm dulcia cordi meo eloquia tua! multò magis quàm mel ori meo.

Verbum tuum pedibus meis lucerna eſt, & vijs meis lumen.

Magis mihi placet ſapientia tua, quàm

millia auri vel argenti.

In via ſapientiæ tuæ delector magis, quàm ingenti diuitiarum copia.

Vtinam dirigantur viæ meæ, vt ſapiẽtiam tuam, & ſermones tuos diſcam.

Eloquium tuum ignitum eſt, hinc fit, vt vehementer illud cupiam.

O beatum illum quem tu inſtruis Domine, & in lege tua doctum facis!

Anima eius ſapientiam meditabitur, & lingua eius loquetur iudicium.

Lex Dei in corde ſuo ſcribetur, & non ſupplantabuntur greſſus eius.

O Domine Deus ſalutis meæ, exaudi preces meas, & lingua mea miſericordias tuas ſemper loquetur.

Da ſedium tuarum adſiſtricem ſapientiam, vt bonum & malum diſcernere poſſim, & occulta tua cognoſcam.

Reuela oculos meos, vt admiranda perſpiciam, quæ in tua lege ſunt.

Memor eſto Verbi tui te inuocantis, nam in illo ſpem meam poſui.

Viam ſapientiæ notam fac mihi, & ſcientiam tuam ne celes à me.

Fac mecum iuxta miſericordiã tuã, & ne confundas me ab expectatione mea.

Rectè ſapere & intelligere doceto me, nam ſapientia tua totum quod volo.

Da verbum tuum in ore meo, & in corde meo ſapientiam tuam fige.

Sapiētia tua cogitationes meas reget, vt placeant coram oculis tuis ſemper.

Mirabilia ſunt eloquia tua, quapropter delectatur in eis anima mea.

Sapientia tua perfecta eſt, ſcientia tua lucida, & oculos illuminans.

Amabiliora ſuper aurum & gemmas, & dulciora quàm mel de fauo.

Sapientia tua immaculata, animas cōfortans, eloquium tuum verax, intellectum docens paruulos.

Quando ſciet errans ſpiritu intelligētiam? & ignorans doctrinam diſcet?

Quando effundetur de excelſo ſpiritus tuus? quando cor inſpicientis ſcientiam callebit? quando lingua balbutiens diſerta erit?

Paruulus & inſipiens ſum Domine, auxilio ſit mihi manus tua fortis.

Noui quòd omnia potes, & nihil eſt tibi difficile.

Tu magnus es incognoſcibilis, & ſapientiæ tuæ nullus eſt numerus.

Annuntiaui coram te caussam meam, fac cum seruo tuo iuxta magnam misericordiam tuam.

Respice ad me, & miserere mei, vt hoc, quod credens per te posse fieri cogito, perficiam.

Viam sapientiæ tuæ notam fac mihi, & intellectu illius cor meum imple.

Vocem meam audi secundum misericordiam tuam Domine, secundum iudicium mecum agito.

Da gloriam nomini tuo Domine, tu enim solus es bonus & sapiens, & non est alius præter te Saluator.

Exaudi me Domine propter nomen tuum, & ne contineas à me misericordiam tuam.

Eructabunt labia mea laudem, cum docueris me sapientiam tuam.

Tum enarrabo mirabilia tua, vt alij etiam ad te conuertantur.

Et benedicant nomen tuum in sempiternum, & in seculum seculi, Amen.

PSALMVS SEXTVS
vt exaudiatur à Deo.

DOmine, exaudi preces meas, & clamor meus ad te perueniat.

Ne auertas faciem tuam à me, in die tribulationis meæ.

In quacũque die te inuocauero, exaudi me, ô Domine Deus.

Magnus enim es tu, & admiranda faciens: tu es Deus ſolus.

Magna etiam ſunt opera tua, nimis profundæ cogitationes tuæ.

Inclina ad me aurem tuam, & exaudi me, inops enim & pauper ego ſum.

Miſerere mei Domine, ad te enim, cũ anguſtia mihi imminet, confugio.

Lætifica animam ſerui tui, quoniam ad te animam meam leuaui.

Tu Domine bonus es & propitiabilis, ac multæ miſericordię omnibus te inuocantibus.

Exaudi orationem meam, & preces meas clementer ſuſcipe.

In te confido, Domine Deus, obſecro vt non confundar, in tua iuſtitia eripe me.

Intende voci clamoris mei, ô Rex meus & Deus meus, quoniam tibi ſupplico.

Audi vocem meam, qua te inuoco, miſerere mei, & ſalua me.

Preces meæ ſemper ad te Domine, ſi quando venerit tempus beneplaciti tui, Deus in multitudine miſericordiæ tuæ, vt exaudias me in veritate ſalutis tuæ.

Attende mihi Domine, quoniam ſuauis eſt miſericordia tua, ſecundum multitudinem miſerationum tuarum reſpice me.

Ne longè abeas à me, ô mi Deus, in auxilium meum feſtina.

Verba mea grata tibi ſint, accepta ſit coram te meditatio cordis mei.

Et ne auertas faciẽ tuam à ſeruo tuo, tribulatio vndique mihi imminet, adiuua me.

Te deſiderat cor meum, quærit te anima mea, faciem tuam expecto.

Ne auertas vultum à me, ne reijcias per iram ſeruum tuum, auxilium mihi fuiſti ſemper, ne deſeras me iam in anguſtijs meis, ô Domine Deus.

Ad te quotidie clamo, ne deſileas à me, ne obſurdeſcas mihi.

Ingrediatur coram te precatio mea, clamor meus ante te veniat.

Exaudi me Domine, animum enim meum extollo ad templum ſanctũ tuum.

Da auxilium in tribulatione, quia vana est salus ab homine:

Expecto adiutorium tuum Domine, & iudicia tua voluntas mea.

Respice ad me, & miserere mei, quia solus pauper sum ego.

Domine Deus exercituum, si velis, potes me iuuare, fortitudinem tuam nihil superare potest.

Eli, Eli, ne deseras me in angustijs meis, propter nomen magnum tuum.

Deus ad liberandum me, Domine, in auxilium meum festina.

Placeat tibi vt eripias me, quia in te confido Domine Deus.

Ecce non est auxilium mihi in me, nec est qui respicit ad necessitatem meam.

Pauper sum ego, & in miserijs ac calamitate multa, & robur meum á me recessit.

Excita te Domine, & manifestetur seruo tuo gloria tua.

Veniat ad me salus tua, vt pudefiant inimici mei.

Tuum brachium potens est, & quum volueris, omnia tibi subsunt.

Tui

Tui ſunt cæli, etiam tua eſt terra, orbẽ & plenitudinem eius fundâſti.

Fiat miſericordia tua vt me conſoletur, certè optabiliorem hac vita longè eam duco.

Adhæreo teſtimonijs tuis Domine, noli me confundere.

De profundis te inuoco Domine, Domine exaudi vocem meam.

Aures tuæ attentæ ſint in vocem precationis meæ.

Commiſſa mea ſi imputes Domine, quomodo poſſum gratiam tuam expectare?

Sed miſericordia tua omnia excellit, & veritas cælos ſuperat.

Et idcirco anima mea ad te reſpicit, & preces tibi ſuppliciter fundit.

Deus ne taceas, ne ſileas, propter temetipſum facito, vt non polluatur nomen tuum ſanctum.

Protrahe miſericordiam tuam te inuocantibus, & iuſtitiam ijs, qui te quærunt.

Proieci ſuper te onus meum, ſuſtenta me, ne des in æternum fluctuationem in te confidenti.

Adhæret anima mea post te, corroboret me dextera tua contra potẽtiam inimicorum meorum.

Exaudi me Domine, & eripe me, inclina aurem tuam ad preces meas, & salua me.

Quoniam egenus sum ego, Domine, curam habe mei, auxilium meum, & saluator meus tu es Domine Deus.

O Deus, sancta & iusta est via tua, quis Deus magnus, sicut tu Deus noster?

Tu es qui facis mirabilia, nomen tuum est Dominus, tu solus altissimus super omnem terram.

Placatus sis erga seruum tuum, & ne faciem tuam diutiùs à me abscondas.

Benefac mihi in bonitate tua, vt glorier de te omnibus diebus vitæ meæ.

Gestiunt labia mea, vt tibi canam, æquè & anima mea, quam redemisti.

Cor meum omni tempore meditabitur iustitiam tuam, cum confusi sint, qui malum mihi quærunt.

Et viam mandatorum tuorum percurram, quùm dilataueris cor meum. Amen.

PSAL-

PSALMVS VII. PRO recti viuendi directione.

AD te Domine Deus animum leuo. In te cōfido Domine Deus, ne confundar, ne lætentur de me inimici mei.

Vias tuas Domine notas fac mihi, ſemitis aſſueſacito me.

Dirige in veritate tua, & inſtrue me, quia tu es Deus Saluator meus, te expecto omni die.

Dulcis & rectus tu Domine, & propterea reducis errantes in viam tuam.

Dirigis manſuetos in iudicio tuo, doces mites teſtimonia tua.

Tu ſanas contritos corde, & dolores eorum mitigas.

Suſtentas omnes qui caſuri ſunt, & omnes collapſos erigis.

Tu das viſum cæcis, & ſoluis vinctos.

Propè es omnibus qui te inuocant, dummodò te inuocent in veritate.

Voluntatem timentium te facis, & preces eorum exaudis, eoſque ſaluas.

Miſerere mei Deus, miſerere mei, quia in te confidit anima mea.

Certè ad te reſpicit anima mea, à te enim ſalutare meum, gloria mea, & robur

fortitudinis meæ.

Propter temetipſum Domine Deus, ne imputes mihi peccata mea.

Errores omnes non intelligo, circumuoluunt me mala, quorum non eſt numerus, apprehenderunt me iniquitates meæ, & videre non poſſum.

Sit manus tua mihi in auxilium, & dirigat me in omnibus operibus meis.

Perſice greſſus meos in vijs tuis, vt non dominetur mei omnîs iniquitas.

Pone cuſtodiam ori meo, & ſerua oſtium labiorum meorum.

Sint placentes ſermones oris mei, & meditatio cordis in cõſpectu tuo ſemper.

Ne recedat de ore meo ſermo veritatis, & cor meum malitia non inhabitet.

Domine, erue animam meam à labijs mendacij, & à lingua doloſa libera me.

Verbum verum & ſanctum inſere in os meum, & otioſos ſermones longè à me ſemoueas.

Redime me à calumnijs hominũ, ſecundum iudicium tuum moderare me.

Auerte oculos meos ne vana videant, in via tua illos fige.

Fornicationem & immunditiam omnem

nem aufer à me, & amor carnis non me decipiat

Etiam à ſuperbia libera animam meã, ne dominetur in me, & tunc immaculatus ero à peccato maximo.

Ab omni via mala prohibe pedes meos, ne deflectãt veſtigia à ſemitis tuis.

Oculi mei ad te Domine, quoniam propè es, & omnes viæ tuæ veritas.

Miſericordiæ tuę multæ Domine, beatus ille quiſquis in te confidit.

Ego enim cum dicerem tibi, moti ſunt pedes mei: miſericordia tua Domine ſtatim ſuſtentauit me.

Doce me facere voluntatem tuam, & deduc me per ſemitam rectã, quia Deus meus es tu.

O Domine, ſalua animam meam, & de poteſtate tenebrarum redime me.

Illumina faciem tuam ſuper ſeruum tuũ, quia ad te confugi ô Domine Deus.

Reſpice ad me, & miſerere mei, quia ſolus & pauper ſum ego:

Cuſtodi animam meam & eripe me, ne confundar, quoniam in te ſperaui.

Domine Deus, ne derelinquas me, quanquam nihil boni fecerim coram te.

Præſta mihi pro bonitate tua, ſaltem modò aſſumere initia bene viuẽdi. Amen

PSALMVS VIII. VT protegatur ab inimicus.

DEus omnipotens, ſerua me ab inimicis meis, & in virtute fortitudinis tuæ protege me.

Cuſtodi animam meam quoniam ſanctus es tu, ſaluum fac ſeruum tuum, qui in te confidit.

Alieni enim quotidie me oppugnãt, & animam meam quærunt, vt perdãt eam.

Deus adiuua me, Domine ab inſurgentibus libera me.

Deus in adiutorium meum intende: Domine vt me iuues feſtina.

Eſto mihi in protectionem, & in locum munitum, vt saluum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu, propter nomen tuum deduc me, & dirige me.

Mi Deus, eripe me de manibus inimicorum meorum, ne proijcias me in tempore tribulationis, cum omnis defecit mea virtus.

Adiuua me Domine Deus, & ſalua me propter miſericordiam tuam.

Miſerere mei, ô Domine Deus ſalutis meæ, & in iuſtitia tua eripe me,

Ab infeſtatione me perſequentium, ab hoſtili curſu, qui me vndique obcingunt.

Confundantur & deficiant, qui animæ meæ aduerſantur, operiantur opprobrio & confuſione, qui malum mihi quærunt.

Reuertantur cum ignominia multa illi qui dicunt, Deus deſeruit eum, perſequamur & comprehendamus: nam non eſt qui eripiet.

O Deus adiunge te animæ meæ, conforta eam, ab inimicis meis eripe me.

Diſperde illos in virtute tua, & fortitudinem illorum confringe.

Ne dicant inter ſe, hunc ſuperauimus, & omnino deiecimus.

Saluum me fac Domine Deus, in te enim ſperaui, dic animæ meę, ne metuas, quia ego tecum ſum.

In manu tua ſors mea, libera me ab inimicis meis, quoniam adhuc non ceſſant.

In dies augeſcit ſæuitia eorum, & cœtus robuſtorum irruunt in me, & non ponunt te in conſpectu ſuo.

Sed tu Domine Deus, miſericors & clemens, patiens, & multæ miſerationis ac verax.

Reſpice ad me,& miſerere mei:da fortitudinem tuam ſeruo tuo, quoniam te inuoco, & effundo preces meas in conſpectu tuo.

Hoſtes mei exultant, eo quòd lapſus ſum, & deflexit cor meum à via tua.

Sed ego in miſericordia tuo confido, de ſalute tua cor mihi gaudet,

Quoniam bonus tu es, in æternum miſericordia tua,& vſq; in generationem & generationem veritas tua.

Exultent & lætentur in te, omnes qui te quærunt: & dicant ſemper, magnificetur Dominus,qui diligunt ſalutẽ tuam.

PSALMVS NONVS
contra inimicos

DOmine, ecce quàm multi ſunt qui me tribulant,quàm multi qui contra me inſurgunt.

Dicunt inter ſeſe de anima mea,quòd à Deo non eſt ei ſalus ſperanda.

Domine Deus, in te ſpem meam poſui,ſalua me ab ijs,qui me perſequuntur, & eripe me.

Ne

Ne fortè aliquando rapiant animam meam, & nullus ſit qui eripiat.

Mei te miſereatur Domine, reſpice afflictionem quam patior ab inimicis meis.

Ne tradas in obliuionem pauperem tuum, expectatio oppreſſorum ne pereat in æternum.

In fugam conuerte eos, decidant à conſilijs ſuis, iuxta nequitiam ſuam præcipita eos, nam rebelles tibi ſunt.

Conſumantur vires eorũ, & peruerſitas ipſorum in caput ſuum deſcendat.

Reuertantur impij ad infernum, capiantur in fouea, quam perfoderunt.

Ego autem in te ſperabo, qui ſaluos facis in te confidentes.

Illi dicunt, quòd tu tuorum obliuiſceris, abſcondis faciem tuam, vt non videas afflictionem eorum.

In ſuperbia illorum perſecutionem patimur, & in malo noſtro vehementer gloriantur.

Quouſque Domine perſiſtes à longè? & te abſcondes in anguſtiæ tempore?

Quouſque tandem contemnent te impij, & in corde ſuo dicent, quod nihil cures?

Surge Domine, extende manum tuã, ne obliuiſcaris eorum, qui oppreſſi ſunt.

Contere fortitudinem malignantium, vt ſimul cum impietate ſua pereant.

Irruat in eos zelus tuus, ardentia fulmina, & ſpiritus turbinis portio partis eorum.

Præueni me in die afflictionis meæ, & de anguſtijs meis eripe me.

Miſerere mei, quoniam vndique premor, & virtus mea in iniquitate mea diminuitur.

Apud inimicos meos opprobrium ſum factus, vt perdant animam meam, toti incumbunt.

Circundant me dolores mortis, & torrentes iniquitatis me conturbant.

Funes inferni cingunt me, & implicant me laquei mortis, & qua parte iter agendum eſt, offendicula inuenio.

Eleua te Deus, ſuppliciũ ſume de gente peruerſa, ab inimicis fraudulentis eripe me.

Exaudi me in die tribulationis meæ, protegat me numen magnum tuum.

Quoniam tu es propugnator meus, & gloria mea, & ſuſtentans infirmitatẽ meã.

Obſecro

Obſecro Domine ſalua me, vt non præualeant aduerſum me inimici mei.

Effunde ſuper eos indignationem tuã, & ira furoris tui eos conturbet.

Confundantur vſque in æternum, cõtremiſcant & pereant ſimul.

Cadant in puteum profundum, & non apponant vt reſurgant.

Vt cognoſcant, quod nomen tibi Dominus exercituum, ſolus potens & excelſus in ſecula ſeculorum, Amen.

PSALMVS X. QVVM VSQVE adeo inimici ſæuiant, vt ferre non poſſit.

MIſerere mei Deus, quoniam conculcat me inimicus, ſine intermiſſione oppugnans coarctat me.

Abſorbere me cupit omni tempore, & multi ſunt, qui ſuperbè mihi inſultant.

Cogunt ſe pariter & abſtrudunt, latenter veſtigia mea obſeruant, quo modo animam meam capiant.

Similes ſunt leoni prædæ auido, & ſicut catulus leonis ex occulto inſidiantur.

Itinera mea obſident, & oculos ſuos in miſerum obuertunt.

Rete parauerunt pedibus meis ad in-

curuandum animam meam, profundam foderunt foueam.

Deus corrobora me in virtute tua, pone perfectam coram te viam meam.

Sustenta gressus meos in semitis rectis, ne fortè labascant pedes mei.

Afflictus sum vsque ad saturitatem, adiuua me propter insidiatores meos.

Mirabilem fac in me misericordiam tuam, & eripe animam meam de manibus eorum.

Absconde me à conuentu malignantium, à tumultu operātium iniquitatem.

Secundum misericordiam tuam viuifica me, ne tristis deijciar sæuiente in me inimico meo.

Mitte lucem tuam, & veritatem tuam, ipsæ me ducent ad montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

Instrue manus meas ad bellum, compone quasi arcum æreum brachia mea.

Accinge me fortitudine ad prælium, prosterne insurgentes in me subtus me.

Instrue me in via qua ambulem, consule super me oculo tuo.

Concide ante faciem meam hostes meos, & odio me habentes disperde.

Ne

Ne ſuperent me inimici mei, & cœtus robuſtorum non obruant me.

Pone ſtabiles pedes meos, & rectas facito ſemitas meas.

In defectione mea lætantur, collecti ſunt aduerſum me, percutiunt, & non nouerim vt interficiant in via.

Omni die verba mea execrantur, contra me vniuerſæ cogitationes eorum in malum.

Anima mea quaſi in medio leonum ferocientium, quorum dentes velut lanceę, & lingua vt acutus gladius.

Et quis ſtabit pro me aduerſus omnes iſtos? aut quis expugnabit operantes iniquitatem?

Ab increpatione tua Domine fugient, à voce tonitrui tui præcipites ruent.

Qui reſpicis terram, & tremit tota: tangis montes, & fumant.

A facie tua iudicium prodit, oculi tui æquitatem probant.

Cuſtodi me Domine ab inimicis meis, ſub vmbra alarum tuarum protege me.

Iudica mihi nocentes, pugna contra oppugnatores meos.

Abeant retrorſum, qui me perſequun-

tur: opprobrium ferant, qui malum mihi volunt.

Sint ſicut puluis ante faciem venti, & angelus tuus eos exagitet.

Sicut propellitur fumus, euaneſcant: ſicut liqueſcit cera à calore ignis, ſic pereant illi à facie tua Domine.

Confringe eos, vt non poſſint conſiſtere, ne ceſſes, donec eos deleueris.

Sint viæ eorum obſcuræ ac lubricæ, & angelus tuus eos vrgeat.

Et tu Domine Deus miſerere mei, opem mihi ferto, & reſiſtam eis.

Ego enim infirmus ſum & dolens, & ſalus tua me ſuſcipiat.

Corrigat & caſtiget me dextera tua, inimicis autem meis ne me tradas.

Multùm repleta eſt anima mea, & deriſione me infeſtantium, & contemptu ſuperborum.

Deiecta eſt in me anima mea, aduerſum me fremit, ſed ego ſperabo in te, quoniam iterum pro ſalute mea reddita, gratias agam tibi.

Propter veritatem tuam adiuua me, ô ſalus mea, ſpeſque omnium finium terræ & maris immenſi.

Qui

Qui virtute tua ab æterno imperas, oculi tui omnia contemplantur.

Quis Deus præter te? quis fortis ſicut tu Deus noſter?

In vmbra alarum tuarum ſperabo donec prætereat malitia.

In te fortis ero, & ſecurus in ſempiternum, & in ſeculum ſeculi, Amen.

PSALMVS XI. DE fiducia in Deum.

DOmine lux mea, & ſalus mea, à quónam metuam?

Domine fortitudo vitæ meæ tu, in quo ſemper ſperabo.

Quemadmodum enim ceruus ad riuulos aquarum, ſic deſiderat anima mea ad te, ô Deus.

Sitit ad te anima mea, quoniam apud te eſt fons vitæ, & refrigerium in tribulatione.

Hic labor atque dolor, calamitas atque miſeria.

Quotidie bellum cum inimicis, nulla requies nec pax in vita noſtra.

Sed quiſquis in adiutorio tuo fiduciam poſuit, ſecurus protectione tua in æternum conſiſtet.

Is tibi dicet, ſuſceptor meus es tu, & refugium meũ, Deus meus in te ſperabo.

Tu liberabis me de laqueo venantium & à periculis perſequentium.

Sub ſcapulis tuis vmbram ei facies, & ſub alis tuis illæſus erit.

Scuto circundabit eum veritas tua, & malum ad eum non appropinquabit.

Et propterea, ſi inimici mei aduerſum me prælientur, vt me totum deuorent, terga minimè vertam.

Si ſteterint aduerſum me caſtra potẽtium, non timebit cor meum, ſi ingruat mihi mors, in te ſecurus ero.

Tu abſcondes me in tabernaculo tuo, in die malorum abſcondes me in ſecreto tentorij tui, ſuper petram me conſtitues.

Leuabis me ſupra inimicos meos me circumuallantes, & de manibus eorum eripies.

Si ambulauero in medio tribulationis, me cuſtodies aduerſus inimicos tuos, manum tuam extendes, & dextera tua me ſaluabis.

Domine, tu omnia pro me perficies, ô Deus, in æternum miſericordia tua, opus manuum tuarum non deſpicies,

Educes

Educes me de reti, quod expanderunt pro me inimici mei, & de fouea eorum me ſubduces.

Qnanta ſunt bona, quæ reponis ijs qui te timent, quæ oſtendis etiam confi. dentibus in te coram filijs hominum!

Occultas eos in occulto vultus tui, à conturbatione hoſtium, & à contentionibus eorum.

Quàm precioſa eſt bonitas tua Domine! & filij hominnm in vmbra alarum tuarum ſperabunt.

Saturabuntur ab vbertate domus tuæ, & torrente deliciarum eos potabis.

De fonte vitæ tecum bibent, & in tuo lumine lumen videbunt.

Iuſtitia tua ſicut montes altiſſimi, & iuſtitia tua abyſſus multa.

Cælos pertingit miſericordia tua, & vſque ad cælos veritas tua.

Deus tu refugium fuiſti nobis, à generatione in generationem.

Prius quàm fundamenta terræ iacerentur, à ſeculo & vſque in ſeculum tu es Deus.

Deus meus tu opem mibi tuliſti à iuuentute mea, & vſque ad ſenectam &

canos, ne derelinquas me.

Fortitudinem meam adſcribam tibi, quoniã tu es protectio mea, Deus meus, & Saluator meus.

Et ideo quacunque die territus fuero, ego in te confidam.

In quacunque die te inuocauero, ſcio quod Deus meus es tu.

In æternum cuſtodi mihi miſericordiam tuam, & fœdus tuum fidele mecum perſtet.

Et ſi deſeruerim legem tuam, & in iudicijs tuis non ambulauerim:

Si ſtatuta tua prophanauerim, & præcepta tua tranſgreſſus fuerim:

Iam virga tua viſita præuaricationes meas,& verberibus tuis ſcelera mea.

At miſericordiam tuam à me ne tollas, neque fidem tuam irritam reddas.

Ne ſcindas fœdus quod nobiſcum iniîſti, & quod egreſſum eſt de labijs,ne immutes.

In te enim ſalus & gloria noſtra conſiſtit, Deus adiutor nobis, in quo ſemper ſperamus.

Et hoc certum eſt,quòd omnes qui in te confidunt,non confundentur.

Quis

Quis enim ſperauit in te, & confuſus eſt? aut quis inuocauit te, & deſpexiſti illum?

Propter nomen tuum Domine remittis peccata noſtra, licet multa ſint & grandia.

Tu firmamentum es timentibus te, & teſtamentum tuum illis oſtendis.

Et ego ad te clamo Domine, & credo quod ſaluabis me propter magnam miſericordiam tuam.

Redimes in pace animam meã ab ira, quæ ventura eſt in extremo die.

Immolabo tibi hoſtiam laudis, & reddam Altiſſimo vota mea.

Me expectant impij, vt perdant me, ſed ego in miſericordia tua confido.

Protector meus, & ſcutum meum es tu, Deus meus fortitudo mea, refugium meum, & liberator meus.

Expecto ſalutem tuam Domine, beatus homo qui in te confidit.

Quanta mihi in cælis Domine, vt nihil præter te placeat in terra?

Tibi adhærere peroptimè mihi placet, & in te fiduciam meam collocare.

In manus tuas Spiritum meum com-

mitto, redime me de potestatibus tenebrarum seculi huius, Amen.

PSALMVS XII. SI DEVS paulò diutius auxilium suum differat.

DEus meus, Deus meus, ecquare me derelinquis? cur non respicis ad necessitatem meam?

Nunquid deficiet in æternum misericordia tua? num vnquam placidus eris vltrà?

Quousque indignaberis mihi Domine? ánne penitus accendes velut ignem iram tuam?

Quando tandem respicies, vt eripias animam meam, à deuastatione inimicorum vnicam meam?

Vsquequo clamabo, & non exaudies? vociferabor ad te vim patiens, & non saluabis?

Domine Deus exercituum, quousque irasceris super precibus serui tui?

Redi ad me, ô Deus Saluator meus, & solue tuam erga me indignationem.

Deus, tu conuersus omnia restituis, & qui priùs mœstus erat, de te lætitiam capiet?

Adsit manus tua figméto dexterę tuę, filio hominis, quem tibi magnificâsti.

Inimici mei prospere viuunt, & fortes sunt, augescunt quotidie, qui me odio habent.

Consilium meum vituperant, eo quòd Deum spem mihi constitui.

Dicunt mihi indies, tu sperasti in Domino, is te eripiat, saluum te faciat, siquidem complacentiam habet in te.

Insiliunt in me tanquam canes, cœtus iniquorum me oblatrant, manus ac pedes meos obsident.

O Domine, ne longè abeas à me, fortitudo mea in auxilium meum festina.

Erue de interitu animam meam, & de rabie canum declina viam meam.

Salua me ex ore leonum, & de profundo lacu libera me.

Tu sanctus es & fortis, & nullus resistet tibi, ex quo feruescit ira tua.

Quis non timebit te Domine, aut ex principibus tibi non morem geret?

Ab indignatione tua contremescit terra, & non ferunt gentes comminationem tuam.

Adiuua me, Deus saluator meus, &

propter gloriam nominis tui, & placare ſuper ſceleribus meis.

Quoniam iniquitatem meam annuntio tibi, & peccatum meum vehementer me vexat.

Surge Domine in auxilium meum, & redime me propter miſericordiam tuam.

O Deus, refugium meum & robur, auxilium in tribulatione inuẽtus ſemper validum.

Tu excepiſti me de ventre prodeuntem, & auxilium mihi fuiſti ad vbera matris meæ.

In te coniectus ſum à partu, ab vtero matris meæ, Deus meus es tu.

Ne ſubtrahas te longè à me, quoniam tribulatio iam appropinquat, & nullus eſt qui opem mihi ferat.

Circundant me inimici mei, infeſtatores mei vndique me cingunt.

Et ego infirmus ſum, & comminutus vehementer eiulatum exprimit mihi dolor cordis mei.

Sicut aqua proiectus ſum, ſeparata eſt fortitudo meo, & inſtar teſtæ exaruit tota.

Miſerere mei Deus, miſerere mei, nec

impures

imputes mihi peccata, quæ ſtultè commiſi.

Noli meminiſſe meorum retrô peccatorum, anteuertant ea miſericordiæ tuæ, quia miſer ſum nimis.

Debilitatus & attritus ſum valde, mœrens ingredior omni die.

Et nunc quid expecto Domine? certè anima mea ad te reſpicit.

Oſtende mihi bonitatem tuam, & ſalutare tuum à me ne contineas.

Satiatur malis anima mea, & inferno appropinquauit:

Egenus & pauper ego ſum, & cor meū conturbatur intra me.

Ne abijcias me anguſtiæ tempore, & cùm iam virtus mea deficit, tu ne deficias.

Ab inimicis meis eripe me, opprobriū mihi inſultantibus ne me ponas.

Libera me de rugientibus ad eſcam paratis, de manibus quærentium animam meam.

Clamo ad te Domine, quoniam tu es ſpes mea, & portio mea in terra viuentium.

Educ de carcere animam meam, & in

ſpacioſo loco pedes meos ſiſtas.

Ne auertas faciem tuam à me, ne ſimilis fiam deſcendentibus in lacum.

Intende ad preces meas, quia humiliatus ſum nimis.

Libera me à perſequentibus me, quia robuſti ſunt ſupra me.

Velociter exaudi me Domine, ne deficiat in me ſpiritus meus.

Educ de tribulatione animam meam, & in miſericordia tua diſperde omnes inimicos meos.

Et perde eos, qui me perdere volunt, quoniam ego ſeruus tuus ſum, Amen.

PSALMVS XIII. IN quo gratias agit Deo, quòd non præualuerunt hoſtes.

LAudibus te celebrabo, Domine Deus, quoniam exaltâſti me, & non præualuerunt inimici mei ſuper me.

Domine exercituum, ad te clamaui, & tu saluâſti me.

Extraxiſti ab inferis animam meam: tenuiſti me, ne ruerem in profundum lacum, vnde nullus reditus.

Non concluſiſti me in manibus inimicorum meorum, immò ſtatuiſti in lo-

co ſpacioſo pedes meos.

Quęſiui te,& exaudiſti me,& de anguſtijs meis liberum me feciſti.

Conuertiſti dolorem in gaudium mihi,diſſoluiſti luctum meum, & circundediſti me lætitia.

Magnificaſti ſalutem tuam ſeruo tuo, feciſti miſericordiam mecum in miſerijs meis.

Non contempſiſti afflictionem pauperis, nec auertiſti à me faciem tuam.

Miſericordias tuas in æternum cantabo, notam faciam veritatem tuam in vita mea.

Os meum narrabit iuſtitiam tuam , omni tempore beneficia tua,certè non noui numerum.

Sed gratias agam donec mors rapiat, tibi pſallam quamdiu fuero.

Exultabo & lætabor in miſericordia tua , quoniam reſpexiſti in neceſſitates meas, & cognouiſti in anguſtijs animam meam.

Fuiſti mihi infirmo refugium , & in fortitudinem fiduciæ meæ.

Gratulor tibi Domine pro ſempiterna bonitate tua immenſa.

Tu conſolatus es me in tempore malo, Deus tu propitius mihi fuiſti, & vltus es iniuriam inimicorum meorum.

Pro multitudine cogitationum mearum intra me, conſolationes tuæ lætificauerunt animam meam.

Gaudium mihi dediſti pro diebus quibus afflictus fui, pro annis quibus mala tuli multa.

Recordatus es opproprij ſerui tui, & in furore quo modo perſequebantur inimici mei.

Domine Deus exercituum, quis ſimilis tibi? fortiſſime Deus, magnus es tu, & laudabilis multùm.

Tu excelſus es ſuper omnem terram, nimis exaltatus es ſuper omnes deos.

Gloria & decor ante vultũ tuum, ſanctitas & magnificentia in ſanctuario tuo.

Iuſtitia & iudicium firmamẽtum throni tui, miſericordia & veritas faciem tuã præcedunt.

Benedictus es Domine, qui non retinuiſti miſericordiam tuam à ſeruo tuo.

Quùm diu expauiſſem te Domine, tandem attendiſti mihi, & clamorem meum audiſti.

Edu-

Eduxiſti me de lacu miſeriæ, & de luto limi ſtatuiſti ſupra pedes meos,& greſſus meos ſolidâſti.

Deſiderium meum mihi dediſti, vidi lætitiam vultus tui.

Percuſſiſti omnes aduerſarios meos, & virtutem eorum confregiſti.

Increpâſti turbã infeſtantium,& euulſiſti me de manibus eorum.

Præcipitâſti eos in foueam ſuam, in reti,quod pro me abſcondiderunt, pedes eorum illaqueantur.

Reuerſi ſunt inimici mei retrorſum, corruerunt & perierunt à facie tua.

Fuiſti munimentum inopi, adiutor in opportunitatibus,in tribulatione.

Feciſti iudicium pro me,& egiſti cauſam meam contra accuſatores meos.

Et licet ad momentum exardebat ira tua, tamen vita iam in repropitiatione tua.

Putabam equidem, quod penitus abiectus eſſem à conſpectu tuo.

Sed tu preces meas audiſti, & pro abundantia miſericordiæ tuę recepiſti me in gratiam tuam.

Domine in voluntate tua robur ani-

mæ meæ dediſti, cum abſconderes faciem tuam, quum turbatus eram.

Ad te clamaui de tribulatione mea, reſpondiſti mihi: cum anguſtiaretur in me anima mea, tui Domine recordabar.

Degeſtaui & vidi quàm ſuauis es tu, certè felix eſt, quiſquis in te ſperat.

Secundum nomen tuum, ſic eſt laus tua, ſed conſilia tua erga nos exemplo carent, & maiora ſunt, quam manifeſtari poſſint.

Tuum eſt imperium, & potentia, & gloria, quia tu feciſti omnia, & propter voluntatem tuam adhuc conſiſtunt.

Sit nomen tuum benedictum, ex hoc nunc & vſque in ſempiternum, Amen.

PSALMVS XIIII: IN quo Diuina laudatur bonitas.

DOmine, Dominus noſter, quam admiranda eſt maieſtas tua per vniuerſam terram? qui dediſti laudem tuam ſuper omnes cælos.

Quid eſt homo, quòd vſque adeò eum magnificas? aut filius hominis, quoniam viſitas eum?

Magnus es Domine, & multùm laudandus in monte ſanctitatis tuæ.

Tibi

Tibi hymnus Deus, tibi vota nostra in omni tempore soluantur.

Confessio & magnificentia opus tuũ, & iustitia tua in æternum permanet.

Multa fecisti tu Domine Deus miranda & magna, & in operibus tuis non est qui similis tibi.

Iustæ & veræ sunt viæ tuæ: quis non timebit te, & nomen tuum magnificabit?

Gratias ago tibi Domine Deus ex toto corde meo, & nomen tuum in æternũ sanctificabo.

Fortitudo mea & laus mea tu Domine, qui humiliâsti inimicos meos, qui iudex ab initio.

Dextera tua fortissima, dextera tua multas operatur virtutes.

Tuum brachium cum potentia, & in voluntate tua infirmitatem meam roborâsti.

Confitebor nomini tuo magno & terribili, quoniam sanctum est.

Quanquam ceciderim, non sum allisus, nam tu manum meam sustentâsti.

Reuelaui tibi viam meam, & in te speraui, & tandem optata fecisti.

Fregisti capita inimicorum meorum,

& verticem eorum, qui ſuperbè incedebant in delictis ſuis, humiliâſti.

Tu dominaris poteſtati eorum, & dum eleuantur in vijs ſuis, tu compeſcis eos, & in brachio fortitudinis tuæ illos diſperdis.

In nomine tuo exultabo ſemper, & in tua miſericordia omnis mea gloria.

Diligis iuſtitiam & iudicium, miſericordia tua impleta eſt terra.

Oculus tuus timentes te reſpicit, & eos qui in miſericordia tua confidunt.

Quærentibus te non deerit omne bonum, & nulla erit inopia ijs, qui te timent.

Tu etenim dirigis vias eorum, & aurem præbes ad clamorem eorum,

Vt eripias à morte animas eorum, & in preſſura lenias dolores eorum.

Ades enim confractis corde, & ſpiritu contritos manu tua ſuſtentas.

Redimis animas ſeruorum tuorum, & non deuaſtabuntur omnes qui ſperant in te.

Et propterea canet lingua mea laudẽ tuam, Domine Deus in æternum confitebor tibi.

Diligam te Domine, fortitudo mea Do-

Domine, firmamentum meum es tu, & robur meum, ſaluator meus, & refugium meum.

Deus meus,& propugnator meus,ſcutum meum, cornu ſalutis meæ, & ſuſceptor meus.

Poſtquam cum laude te inuocauerim, ab inimicis meis me ſaluâſti.

Cùm tribularer inuocaui te, exaudîſti me, de templo ſancto tuo vocem meam, & clamor meus introiuit coram te in aures meas.

Seruâſti me ab inimicis meis, qui inſurrexerunt aduerſum me, ab hoſtibus iniquis eripuiſti me.

Ex cœtu malignantium rapuiſti me, & ſuper inimicos meos optata vidit oculus meus.

Et propterea ſi fortaſſis tranſeundum eſt mihi per vallem vmbræ mortis, impauidus incedam, nam tu mecum eris, virga tua, & baculus tuus, ipſa me conſolabuntur.

Tu mihi refugium eris à tribulatione, cuſtodies me ab ijs, qui me perdere quærunt.

Oculi mei ad te Domine, quoniam

educes de laqueo pedes meos.

Ad te ô Deus ſunt vota mea, reddam tibi gratiarum actiones, & nunc in ſecula ſeculorum. Amen.

PSALMVS XV. DE BEneficijs Dei, cum gratiarum actione.

COllaudat te anima mea ô Deus, & omnia quę intra me ſunt nomen tuũ ſanctum.

Gratias tibi agit anima mea, & nunquam tradam obliuioni vniuerſa tua beneficia.

Qui propitiaris omnibus meis delictis, & ſanas omnes infirmitates meas.

Qui redemiſti de morte vitam meum, oſtendens in me gratiam, & miſericordiam tuam.

Qui ſatias bonis deſiderium meum, & olim reſtitues iuuentutem meam.

Feciſti mecum miſericordiam in omni tempore, & vltionem ſumpſiſti de inimicis meis.

Fuiſti mihi ô Domine in munimentũ, & in partem ſecuram ſalutis meæ.

In conſilio tuo dux mihi fuiſti, & in miſericordia tua aſſumpſiſti me.

Multi-

Multiplicâsti in me magnitudinem tuam, & post iram tuam conuersus, consolatus es me.

Ostēdisti mihi tribulationes multas & malas, sed tandem de profundis abyssis eduxisti me.

Notas mihi fecisti vias tuas, non abscondisti à me consilia tua.

Misericors & plenus es gratia Domine Deus, tardus ad iram, & propensus ad bonitatem.

Non irasceris in perpetuum, neque in ęternum retines in ira miserationes tuas

Non reddis nobis iuxta peccata nostra, nec punis nos iuxta iniquitates nostras.

Quantùm cælum excelsius est quàm terra, tantum misericordia tua præualuit erga nos.

Quantùm distat Oriens ab Occidente, tam longè semouisti à nobis transgressiones nostras.

Sicut miseretur pater suis liberis, ita super nos misertus es Domine Deus noster.

Non oblitus es plasmatis tui, recondaris quòd caro sumus omnis homo viuēs.

Quódq; ætas mortalium tanquàm fœnum est, ac instar florum agri se habet.

Quos protinus vt austerior ventus flabris suis vexauerit, nulli sunt, neque loci eorum vltra inueniuntur.

Misericordia autem tua Domine perpetua est super timentes te, & iustitia tua semper perseuerat.

Dummodo seruamus fœdus tuum, & mandatorum tuorum memores sumus, vt ea faciamus.

Domine in cælis thronum tuum firmâsti, & imperio tuo vniuersa regis.

Exaltabo te ô Deus, & nomen tuum in æternum laudabo, & in seculum seculi.

Omni tempore gratias tibi agam, & nomen tuum illustre reddam in perpetuum, & si quid vltra est.

Magnus es tu Domine, & supra omnem laudem, & magnitudinis tuæ nulla est peruestigatio.

Generatio ad generationem opera tua dicent, & virtutes tuas antiquas enũciabunt.

Magnificẽtiam gloriæ sanctitatis tuæ, & memoriam multæ bonitatis tuæ semper laudabunt.

Quo-

Quoniã omnibus bonus es tu,& misericordia tua super vniuersa opera tua.

Oculi omnium te expectant, vt des eis cibum suum in tempore.

Aperis manum tuam, & imples omne quod viuit, refectione.

Iustus es Domine in omnibus vijs tuis, & sanctus in omnibus operibus tuis.

Custodis omnes te diligentes, & non tanget eos tormentum malitiæ.

Laudem tui loquetur os meũ, & omne viuens celebrabit nomen tuum sanctum in perpetuum & semper.

Laudate Dominum,ô vos angeli eius, potentes virtute,faciẽtes iussus eius,obedientes voci verbi illius.

Collaudate Deũ vniuersi exercit⁹ eius, ministri eius,qui facitis voluntatem eius.

Magnificate Dominum mecũ,& exaltemus nomen eius in id ipsum.

Laudate Dominũ omnes sancti eius. cuius solius nomẽ sublime est, cuius laus cælos ac terram superat.

Collaudate Dominum vniuersa opera eius, in omni loco imperij eius. Omne quod viuit laudet te Domine. Amen.

Finis 15. Psalm. D. Ioan. Epis. Roff.

PSALM. XXII.

EX DAVIDE.

Deus, Deus meus respice in me, quare me dereliquisti.

DEVS meus, Deus meus, cur deseruisti me, videor non impetraturus, quamuis id magnis agam clamoribus, liberationem.

Mi Deus clamabo per diem, sed non respondebis, & per noctem, absque vlla intermissione.

Interim tuo sanctissime, veluti securus horum quæ patior, desidere videris, qui succurristi toties, & materia fuisti carminum ipsi Israeli, quibus gratias tibi pro beneficijs agebant.

Spem suam ponere in te solebant patres nostri, & quoties id faciebant, tu liberabas eos.

Quoties ad te clamauerunt, liberati sunt: quoties sese tibi crediderunt, pudore non sunt suffusi.

Ego verò vermis esse videor magis quàm vir, sterquilinium Adæ, & infimæ plebis fex.

Quotquot

Quotquot videbant me, subsannabant me, conuiciebantnr, & moto capite irridentes insultabant mihi.

Gloriari solet hic, inquientes, charum se esse Domino, liberet ergo nunc eum, si tantoperè amat eum.

Te procurante prodij ex vtero, & bene sperare iussisti me, quum adhuc sugerem vbera matris meæ.

Opera tua eiectus sum è vulua, & curæ tuæ relictus, quum essem adhuc in vtero matris meæ, Deus eras mihi tu.

Ne procul igitur abcesseris à me, quia periculum præsentissimũ est, nec quemquam video, qui auxilio futurus sit.

Cinxerunt me tauri multi fortes, & velut saginati in pascuis Basan circunderunt me.

Aperuerunt aduersum me os suum, non aliter quàm leo inhians prædæ, & præ fame rugiens.

Tanquam aqua fluidus factus sum, & soluta sunt omnia membra mea, cor meũ veluti cęra diffluxit intra pręcordia mea.

Exaruit tanquam testa omne robur meum, & lingua mea agglutinata est palato meo, & tãdem in puluere, quemad-

modum mortui ſolent, ſepelies me.

Circundederunt namq; me canes, cõſpirauerunt aduerſum me peſſimi quiq;, foderunt manus meas & pedes meos.

Tractatus ſum ab eis tam inhumaniter, vt numerare potuerim facilè omnia oſſa mea, ipſi adhuc poſt omnem cruciatum toruum adſpiciebant & contemplabantur me.

Partiebantur veſtes meas, & de tunica mea ſortiebantur.

Quare tu Domine, ne longè abſceſſeris hinc, quin potius (quùm ſis fortitudo mea) ferre mihi ſuppetias feſtina.

Eripe à gladio animam meam, & à violentia canis vnicam meam, omni humano auxilio deſtitutam.

Salua me ab ore leonis, & à cornibus vnicornium eripe me.

Commemorabo maieſtatem nominis tui fratribus meis, in frequentiſſima populi turba laudes tuas prædicabo.

Quotquot eſtis cultores Domini, laudate eum: vniuerſi poſteri Iacob, magnificate eum, & reuerẽter colite illum omnes poſteri Iſraëlis.

Quia non deſpexit, neque vilipendit

ob miſeriam pauperem, neque auertit contemptim faciem ſuam ab eo, quin potius quùm pauper clamaret ad illum, diligenter auſcultauit.

Te laudabo carminis meis publicè in frequentia populi, & quæ noui, perſoluã videntibus illis, qui reuerentur te.

Comedent pauperes, & ſaturabuntur laudabunt Dominum quicunque ſtudẽt placere illi, viuent corda veſtra, quotquot eſtis tales perpetuò.

Conſiderabunt hæc, & conuertentur ad Dominum cuncti fines terræ, & ſupplices fient tibi Domine vniuerſæ nationes gentium.

Domini enim eſt poteſtas regia, & imperium habet etiam in gentes.

Comederunt, & quùm guſtâſſent ſpiritualia Domini dona, ſupplices facti ſunt potentiſſimi quique eorum, qui terram inhabitant, & in venerationem illius genua flectent, etiam mortui omnes in terra ſepulti, quia propriam vitam nõ eſt dedignatus impendere pro illis.

Poſteri noſtri colent eum, ſcribentur hæc Domino, vt poſteri intelligant.

Vt & illi veniant & annuntient po-

pulo, qui ab ipsis nascetur, quod hæc fecerit tam stupenda Dominus.

PSAL. C. GRATIARVM ACTIO
Iubilate Deo omnis terra.

IVbilate in honorem Domini, quotquot in terra versamini.

Colite Dominum cum lætitia, venite in conspectum ipsius cum exultatione.

Agnoscite Dominum esse illum Deũ, qui fecit nos, neque enim ipsi fecit nos, sed populus eius sumus & grex, quem ipse pascit assiduè.

Intrate per portas illius, gratias acturi pro acceptis ab eo innumeris beneficiis, & per atria cantaturi laudes illius, laudate illũ, & celebrate laudibus nomẽ illius.

Benignus est enim Dominus, & infinitæ misericordiæ, & in seruandis promissis constantissimus, non vni generationi tantum, sed omnibus.

PSALMVS XII. PETITIO
aduentus Christi accelerandi, propter superborum principum, & hypocritarum in populo multitudinem inualescentem.

SAluum me fac Domine, quoniã deficit sanctus, quoniam defecerunt fideles à filijs

filijs hominis.

Vana loquuntur vnuſquiſque cũ proximo ſuo, labium adulationum in corde, & corde loquentur.

Perimat Dominus omnia labia adulationum, linguam loquentem magna.

Qui dixerunt, linguis noſtris magnificabimur, labia noſtra nobiſcum, quis Dominus nobis?

Præ vaſtitate pauperum, præ gemitu medicorum nunc exurgam, præ gemitu medicorum nunc exurgam dicet Dominus, ponam in ſalute, loquetur pro ipſo.

Eloquia Domini, eloquia munda, argentum igne examinatum, à Domino terræ purgatum ſepties.

Tu Domine cuſtodies eos, cuſtodies eum à generatione hac in æternum.

In circuitu impij ambulant, cum exaltabuntur opprobria filijs Adam.

FINIS.

IMPLORATIO DIVINI AUXILII CONTRA tentationem, cum insultatione contra dæmones, ex spe & fiducia in Deum.

Psal. 3 DOMINE, quid multiplicati sunt qui tribulant me? multi insurgunt aduersum me.

Multi dicunt animæ meæ, non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem Domine susceptor meus es, gloria mea, & exaltans caput meum.

Ego dormiui, & soporatus sum, & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circundantis me, exurge Domine, saluum me fac Deus meus.

Psal. 5 Domine, deduc me in iustitia tua, propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas, cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, iudica illos Deus.

Decidant à cogitationibus suis: secundum multitudinem impietatum eorũ expelle eos, quoniã irritauerũt te Domine.

Et

Et lætentur omnes qui ſperant in te, in æternum exultabũt,& habitabis in eis.

Domine vt ſcuto bonæ voluntatis tuæ coronaſti nos.

Domine Deus meus in te ſperaui, ſal- Pſal. 7.
uum me fac ex omnibus perſequentibus me, & libera me.

Nequando rapiat vt leo animã meam, dum non eſt qui redimat, neque qui ſaluum faciat.

Exurge domine in ira tua, & exaltare in finibus inimicorum meorum.

Perſequitur inimicus animam meam vt comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, & gloriam meam in puluerem deducat.

Arcum ſuum retendit,& parauit illum: & in eo parauit vaſa mortis, ſagittas ſuas ardentibus effecit.

Ecce parturijt iniuſtitiam,cõcepit dolum,& peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, & effodit eum, incidit in foueam quam fecit.

Conuertetur dolor eius in caput eius, & in verticem ipſius iniquitas eius deſcendet.

Confitebor domino ſecũdum iuſtitiam

eius : & pſallã nomine Domini altiſſimi.

In pace in idipſum dormiam & requieſcam,

Quoniam tu Domine ſingulariter in ſpe conſtituiſti me.

Pſal.9 Miſerere mei Domine, vide humilitatem meam de inimicis meis.

Et ſperant in te, qui nouerunt nomen tuum Domine, quoniam non dereliquiſti quærentes te Domine.

Et factus eſt Dominus refugium pauperi, adiutor in oportunitatibus in tribulatione.

Vt quid Domine receſſiſti longè, deſpicis in oportunitatibus in tribulatione?

Quoniam non in finem obliuio erit pauperis, patientia pauperum non peribit in finem.

Exurge Domine Deus, exaltetur manus tua, ne obliuiſcaris pauperum.

Tibi derelictus eſt pauper: orphano tu eris adiutor.

Deſiderium pauperum exaudiuit Dominus: preparationem cordis eorum audiuit auris tua.

Dominus in templo ſancto ſuo, Dominus in cælo ſedes eius.

Oculi

Oculi eius in pauperem reſpiciūt:palpebræ eius interrogant filios hominum.

Propter miſeriam inopum & gemitum pauperum nūc exurgam, dicit Dominus.

Domine Deus meus in te ſperaui, ſaluum me fac ex omnibus perſequentibus me, & libera me.

Vſquequo Domine obliuiſceris me in finem? vſquequo auertis faciem tuā à me? *Pſal.12*

Quamdiu ponam conſilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem?

Vſquequo exaltabitur inimicus meus ſuper me? reſpice, & exaudi me Domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte: nequando dicat inimicus meus, præualui aduerſus èum.

Qui tribulant me, exultabunt ſi motus fuero: ego autem in miſericordia tua ſperaui.

Exultabit cor meum in ſalutari tuo: cātabo Domino qui bona tribuit mihi, & pſallam nomini Domini altiſſimi.

Conſerua me Domine, quoniam ſperaui in te: dixi Domino, Deus meus es tū, quoniam bonorum meorū non eges. *Pſal.15*

Perfice greſſus meos in ſemitis tuis, *Pſal.16*

vt non moueantur veſtigia mea.

Mirifica miſericordias tuas, qui ſaluos facis ſperantes in te.

Pſal. 15 Prouidebam Dominum in conſpectu meo, quoniam à dextris eſt mihi, ne cõmouear.

Propter hoc lætatum eſt cor meum, & exultauit lingua mea, inſuper & caro mea requieſcet in ſpe.

Pſal. 17 Tu illuminas lucernam meam Domine Deus meus, illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar à tentatione, in Deo meo tranſgrediar murum.

Deus meus impoluta via eius, eloquia Domini igne examinata, protector eſt omnium ſperantium in ſe.

Quoniam quis Deus præter Dominũ, aut quis Deus præter Deum noſtrum?

Pſal. 21 Ego autem ſum vermis & non homo, opprobrium hominum, & abiectio plebis.

Omnes videntes me deriſerunt me, loquuti ſunt labijs, & mouerunt caput.

Tu es qui extraxiſti me de ventre, ſpes mea ab vberibus matris meæ, in te proiectus ſum ex vtero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, ne diſceſſeris à me.

Quoniam

Quoniam tribulatio proxima eſt, quoniam non eſt qui adiuuat.

Tu autem Domine ne elõgaueris auxilium tuum à me, ad defenſionem meam conſpice.

Et ſi ambulauero in medio vmbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.

Virgo tua & baculus tuus ipſa me cõſolata ſunt.

Ad te Domine leuaui animam meam, *Pſal. 24*
Deus meus in te confido, nõ erubeſcam.

Neque irrideant me inimici mei, etenim vniuerſi qui ſuſtinent te non cõfundentur.

Delicta iuuentutis meæ & ignorãtias meas ne memineris.

Secundum miſericordiam tuam memento mei tu, propter bonitatem tuam Domine.

Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo, multum eſt enim.

Oculi mei ſemper ad Dominum quoniam ipſe euellet de laqueo pedes meos.

Tribulationes cordis mei multiplicatę ſunt, de neceſſitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam & laborem

meum, & dimitte vniuersa delicta mea.

Psal. 26. Dominus illuminatio mea, & salus mea, quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, à quo trepidabo?

Si consistant aduersum me castra, non timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me prælium, in hoc ego sperabo?

Vnam petij à Domino, hāc requiram, vt inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Vt videam voluntatem Domini, & visitem templum eius.

Exaudi Domine vocē meam qua clamaui ad te, miserere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisiuit te facies mea, faciem tuam Domine requirā.

Ne auertas faciem tuam à me, ne declines in ira à seruo tuo.

Adiutor meus esto, ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Credo videre bona Domini in terra viuentium.

Expecta Dominum, viriliter age: confortetur cor tuum: & sustine Dominum.

Ad te

Ad te Domine clamabo, Deus meus ne ſileas: nequando taceas à me, & aſſimulabor deſcendentibus in lacum. *Pſal.27.*

Pſallite Domino ſancti eius, & confitemini memoriæ ſanctitatis eius. *Pſal.29.*

Quoniam ira in indignatione eius, & vita in voluntate eius.

Ad veſperam demorabitur fletus, & ad matutinum lætitia.

Auertiſti faciem tuam à me, & factus ſum conturbatus.

Ad te Domine clamabo, & ad Deum meum deprecabor.

Quæ vtilitas in ſanguine meo, dum deſcendo in corruptionem?

In te Domine ſperaui, non confundar in æternum, in iuſtitia tua libera me. *Pſal.30.*

Inclina ad me aurem tuam, accelera vt eruas me.

Eſto mihi in Deum protectorem, & in domum refugij, vt ſaluum me facias.

Quoniam fortitudo mea & refugium meum es tu, & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo quem abſconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas Domine commendo ſpiritum meum, redemiſti me Domine Deus veritatis.

Miſerere mei Domine, quoniam tribulor, conturbatus eſt in ira oculus meus, anima mea & venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus.

Infirmata eſt in paupertate virtus mea, & oſſa mea conturbata ſunt.

Super omnes inimicos meos factus ſum opprobrium, vicinis meis valde, & timor notis meis.

Qui videbant me foras fugerunt à me: obliuioni datus ſum tanquam mortuus à corde.

Factus ſum tanquam vas perditum: quoniam audiui vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum conuenirent ſimul aduerſum me, accipere animam meam conſiliati ſunt.

Ego autem in te ſperaui Domine, dixi, Deus meus es tu, in manibus tuis ſortes meæ.

Illuſtra faciem tuam ſuper ſeruum tuum, ſaluum me fac in miſericordia tua

Do-

Domine, non confundar, quoniam inuocaui te.

Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, quam abſcondiſti timentibus te!

Ecce occuli Domini ſuper timentes Pſal.32.
eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericordia eius.

Vt eruat à morte animas eorum, & alat eos in fame.

Anima noſtra ſuſtinet Dominum, quoniam adiutor & protector noſter eſt.

Quia in eo lætabitur cor noſtrum, & in nomine ſancto eius ſperauimus.

Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos, quemadmodum ſperauimus in te.

Accedite ad eum, & illuminamini, & Pſal.33.
facies veſtræ non confundentur.

Immittet angelus Domini in circuitu timentium eum, & eripiet eos.

Guſtate & videte, quoniam ſuauis eſt Dominus, beatus eſt vir qui ſperat in eo.

Timete Dominum omnes ſancti eius, quoniam non eſt inopia timentibus eum.

Diuites eguerunt & eſurierunt, inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Iuxta est Dominus his qui tribulato sunt corde, & humiles spiritu saluabit.

Psal.35. Filij hominũ in tegmine alarum tuarum sperabunt, inebriabuntur ab vbertate domus tuæ.

Quoniam apud te est fons vitæ, & in lumine tuo videbimus lumen.

Psal.37. Domine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me.

Quoniã sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, & confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ, non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meũ, & sicut onus graue grauatæ sunt super me.

Putruerunt & corruptæ sunt cicatrices meæ à facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum & curuatus sum vsque in finem: tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus:& non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliatus sum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine, ante te omne desiderium

meum:

meum : & gemitus meus à te non eſt abſconditus.

Cor meum conturbatum eſt, dereliquit me virtus mea : & lumen oculorum meorum, & ipſum non eſt mecum.

Amici mei & proximi mei, aduerſum me appropinquauerunt & ſteterunt.

Et qui iuxta me erant de longè ſteterunt, & vim faciebant qui quærebãt animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, loquuti ſunt vanitates : & dolos tota die meditabantur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiebam : & ſicut mutus non aperiens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non audiẽs, & non habens in ore ſuo redargutiones.

Quoniam in te Domine ſperaui, tu exaudies me Domine Deus meus.

Quia dixi, Nequando ſupergaudeant mihi inimici mei, & dum commouentur pedes mei, ſuper me magna loquuti ſunt.

Quoniam ego in flagella paratus ſum, & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo, & cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei viuunt, & confirmati ſunt ſuper me : & multiplicati ſunt, qui oderunt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi, quoniam ſequebar bonitatem.

Ne derelinquas me Domine Deus meus, ne diſceſſeris à me.

Intende in adiutorium meum, Domine Deus ſalutis meæ.

Pſal. 38. Dixi, Cuſtodiam vias meas, vt nō delinquam in lingua mea.

Poſui ori meo cuſtodiam, cùm conſiſteret peccator aduerſum me.

Obmutui, & humilitatus ſum, & ſilui à bonis, dolor meus renouatus eſt.

Concaluit cor meum intra me, & in meditatione mea exardeſcet ignis.

Loquutus ſum in lingua mea, notum fac mihi Domine finem meum,

Et numerum dierū meorum quis eſt, vt ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos, & ſubſtātia mea tanquam nihilū ante te.

Veruntamen vniuerſa vanitas, omnis homo viuens.

Veruntamen in imagine pertranſit homo,

mo, ſed & fruſtra conturbatur.

Theſaurizat, & ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ eſt expectatio mea? nónne Dominus? & ſubſtantia mea apud te eſt.

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me, opprobrium inſipienti dediſti me.

Obmutui, & non aperui os meũ: quoniam tu feciſti, amoue à me plagas tuas.

A fortitudine manus tuæ ego defeci, in increpationibus propter iniquitatem corrupuiſti hominem.

Et tabeſcere feciſti ſicut araneam animam eius, veruntamen vanè conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam Domine, & deprecationem meam: auribus percipe lachrymas meas.

Ne ſileas: quoniam aduena ego ſum *Pſal. 39.*
apud te, & peregrinus, ſicut omnes patres mei.

Remitte mihi, vt refrigerer priuſquam abeam, & amplius non ero.

Beatus vir cuius eſt nomen Domini ſpes eius, & non reſpexit in vanitates, & inſanias falſas.

Multa feciſti tu Domine mirabilia tua, & cogitationibus tuis non eſt qui ſimilis ſit tibi.

Tu autem Domine ne lōgè facias miſerationes tuas à me, miſericordia tua & veritas tua ſuſceperunt me.

Quoniam circundederunt me mala, quorum non eſt numerus: comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui vt viderem.

Multiplicatæ ſunt ſuper capillos capitis mei,& cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi Domine, vt eruas me: Domine ad adiuuandum me reſpice.

Exultent & lætentur ſuper te omnes quærentes te, & dicant ſemper, magnificetur Dominus, qui diligunt ſalutare tuum.

Ego autem mendicus ſum & pauper, Dominus ſolicitus eſt mei.

Adiutor meus & protector meus tu es, Deus meus ne tardaueris.

Pſal.41. Quemadmodum deſiderat ceruus ad fontes aquarum,ita deſiderat anima mea ad te Deus.

Sitiuit anima mea ad Deum fontem vi-

viuum, quando veniam, & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi quotidie, vbi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam, quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis vsq; ad domum Dei?

In voce exultationis & confessionis sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est, propterea memor ero tui de terra Iordanis & Hermonij à monte modico.

Abyssus abyssum inuocat in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua & fluctus tui super me transierunt.

In die mandauit Dominus misericordiam suam & nocte canticum eius.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, dicam Deo, Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei?& quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies, vbi est Deus tuus?

Quare tristis es anima mea ? & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniā adhuc cōfitebor illi, salutare vultus mei, & Deus meus.

Psal.45 Deus noster refugium & virtus: adiutor in tribulationibus quæ inuenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra : & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt & turbatæ sunt aquæ eorum : conturbati sunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus lætificat ciuitatem Dei: sanctificauit tabernaculum suum altissimus.

Deus in medio eius non commouebitur, adiuuabit eam Deus mane diluculo.

Psal.50 Miserere mei Deus secundum magnā misericordiam tuam,

Et

Et ſecundum multitudinem miſerationum tuarum, dele iniquitatem meam.

Amplius laua me ab iniquitate mea: & à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognoſco: & peccatum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccaui, & malum coram te feci: vt iuſtificeris in ſermonibus tuis, & vincas cùm iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus cõceptus ſum: & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexiſti: incerta occulta ſapientiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſopo, & mundabor: lauabis me, & ſuper niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiam. & exaltabunt oſſa humiliata.

Auerte faciem tuam à peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele.

Cor mũdum crea in me Deus: & ſpiritum rectum innoua in viſceribus meis.

Ne proijcias me à facie tua: & ſpiritũ ſanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiam ſalutaris tui: & ſpiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: & impij ad te conuertentur.

Libera me de ſanguinibus Deus, Deus ſalutis meæ: & exultabit lingua mea iuſtitiam tuam.

Domine labia mea aperies: & os meũ annuntiabit laudem tuam.

Quoniam ſi voluiſſes ſacrificium dediſſem: vtique holocauſtis non delectaberis.

Sacrificium Deo, ſpiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum, Deus non deſpicies.

Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion, vt ædificentur muri Hieruſalem.

Tunc acceptabis ſacrificium iuſtitiæ oblationes & holocauſta: tunc imponent ſuper altare tuum vitulos.

Pſal. 54 Exaudi Deus orationem meam, & ne deſpexeris deprecationem meam, intẽde mihi & exaudi me.

Cor meum conturbatum eſt in me, & formido mortis cecidit ſuper me.

Timor & tremor venerunt ſuper me, & contexerunt me tenebræ.

Et dixi, Quis dabit mihi pennas ſicut columbę

columbæ, & volabo, & requiescam.

Iacta super Dominum curam tuam, & ipse te enutriet.

Nonne Deo subiecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum. Psal. 61

Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus, susceptor meus, non mouebor amplius.

Quousque irruitis in hominem? interficitis vniuersi nos, tanquam parieti inclinato, & maceriæ depulsæ?

Veruntamen Deo subiecta esto anima mea, quoniam ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus, & Saluator meus, adiutor meus, non emigrabo.

In Deo salutare meum, & gloria mea, Deus auxilij mei, & spes mea in Deo est.

Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra, adiutor Deus noster in æternum.

Semel loquutus est Dominus, duo hęc audiui, quia potestas Dei est, & tibi Domine misericordia, quia tu reddes vnicuique iuxta opera sua.

Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo. Psal. 62

Sitiuit in te anima mea, quàm multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, iuuia, & inaquosa, sic in sancto apparui tibi: vt viderem virtutem tuam, & gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea, & in nomine tuo leuabo manus meas.

Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea: & labijs exultationis laudabit os meum.

Sic memor fui tui super stratum meũ, in matutinis meditabor in te, quia fuisti adiutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo: adhæsit anima mea post te: me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsierunt animã meam, introibunt in inferiora terræ, tradentur in manus gladij, partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo: laudabuntur omnes qui iurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua.

Psal. 66 Deus misereatur nostri, & benedicat nobis, illuminet vultum suum super nos,

&

& miſereatur noſtri.

Vt cognoſcamus in terra viam tuam, in omnibus gentibus ſalutare tuum,

Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur & exultent Gentes, quoniã iudicas populos in æquitate, & gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes, terra dedit fructum ſuum.

Benedicat nos Deus, Deus noſter, benedicat nos Deus, & metuant eum omnes fines terræ.

FINIS.

EX NOVO TESTAMENTO.

EX MATTHAEO.

Matth. 6.

Precatio Dominica.

PAter noster, qui es in cælis: Sanctè colatur nomen tuum. Veniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, vt in cælo, sic & in terra. Victum nostrum alimentarium da nobis hodie. Et remitte nobis debita nostra, vt & nos remittimus debitoribus nostris. Néue nos in tentationem inducito, sed à malo tuere: Quoniam tuum est regnum, & potentia, & gloria in sempiternum, Amen.

Matth. 11.

Ago tibi gratias, Pater cæli terræque Domine, qui hæc sapientes peritosque celaueris, & infantibus patefeceris: & quidem, ô Pater, quoniam ita tibi visum est.

Matth. 26.

Mi Pater, si fieri potest, euadam hoc poculum

poculum: quanquam non vt ego volo, ſed vt tu.

Et paulò poſt.

Mi Pater, ſi hoc euadere poculum non poſſum, quo minus id bibam, fiat voluntas tua.

Lucæ. I.

Agit Deo gratias Maria, per quem grauidata ſit eo, qui ſit Iſraelitis ſalûtem allaturus.

Mariæ Ieſu matris carmen.

Magnificat animus meus Dominum, exaltâtque mea mens de Deo Seruatore meo: qui ſpectauerit humilitatem ancillæ ſuæ, vnde me in poſterum beatã prædicatura ſunt omnia ſecula. Quoniam mihi magna fecit præpotens ille, cuius & nomen ſanctum eſt, & miſericordia perennis erga reuerentes eum. Qui fortia patrat ſuo brachio, profligat animi mente ſuperbientes. Deturbat potentes de ſolijs, & humiles extollit. Eſurientes bonis explet, & diuites inanes dimittit. Subuenit Iſraelitis ſuis miſericordiæ memor: quemadmodum maioribus promiſerat noſtris, Abrahamo, & eius futu-

ræ posteritati.

Lucæ. I.

Deo gratias agit, qui promissum miserit Seruatorem, cui præiturus sit Ioannes

Zacharie Ioannis carmen Baptistæ patris.

Grates Domino Israelitarum Deo, qui populi sui liberationem procuret, erigatque nobis cornu salutis in domo sui Dauidis, quemadmodum promisit priscorum ore sanctorum suorum vatum, quo vindicemur ab hostibus nostris, & ex omnium manu, qui nos odêre. Vt vtatur misericordia erga maiores nostros, recordatione sui sancti fœderis: qui iureiurando promiserit, Abrahamo patri nostro, daturum se nobis, vt intrepidè, ex hostium nostrorum manu liberati, eum coram piè iusteque colamus, toto vitæ nostræ tempore. Et tu puer supremi vates vocabere: præibis enim Domino, paratum vias eius: ad dandam salutis cognitionem eius populo, per eorum veniam peccatorum, per intimam Dei nostri misericordiam, qua nos ex alto visit ortus: qui appareat ijs, qui in tenebris & atra

atra nocte degunt, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Lucæ. 2.

Laudant Genij Deum, nato Christo.

Deo gloria supremis in locis, & in terra pax, erga homines beneuolentia.

Lucæ. 2.

Agit Simeon Deo gratias, ob missum Seruatorem.

Nunc dimittis tuum me Domine, secnndum promissionem tuam placidè: quandoquidem vidi meis oculis salutem tuam, quàm omnibus expositam populis parâsti, lumen gentibus patefaciendũ, & Israelitarum gloriam tuorum.

Lucæ 18.

Pharisæi precatio, sed superba & vitiosa.

Deus, ago tibi gratias, quòd non sum quales reliqui hominum, rapaces, iniusti, adulteri, aut etiam qualis hic Publicanus: Ieiuno bis intra singula sabbata: decimas do omnium quæ possideo.

Lucæ. 18.

Publicani precatio, modesta & bona.

Deus propitius esto mihi sonti.

Lucæ. 23.

Latronis cum Christo crucifixi.

Memento mei Domine, cùm ad tuum regnum perueneris.

Lucæ. 23.

Iesu expirantis.

Pater, tibi in manus commendo spiritum meum.

Ioannis 11.

Iesu Lazarum in vitam reuocaturi.

Pater, ago tibi gratias, qui me audias. Equidem scio, vt me semper audias: sed propter circunstantem turbam dico, vt credant à te missum esse me.

Actorum. 1.

Apostolorum super subrogatione Iosephi, Barsabæ, aut Matthiæ in Iudæ locum.

Tu Domine, qui omnium mentes perspicis, ostende, vtrum horum destinaueris

ueris subeundæ huius muneris & legationis sorti, ex qua Iudas excidit, in suum iturus locum.

Actorum 4.

Precantur Apostoli Deum, vt se contra aduersarios confirmet ad docendum Euangelium.

Domine, tu Deus es, qui cælum, terram, mare, & quæcunque in eis insunt, fecisti: qui ore tui Dauidis ita dixisti, Quid tumultuantur gentes? populi vana conantur? conspirãt orbis reges? Coeunt optimates contra Dominum, contraque eius vnctum? Coiuerunt enim verè aduersus tuum sanctum Iesum quem vnxisti, Herodes & Pontius Pilatus, cum gentibus & populis Israeliticis, facturi quæcunque tu tua manu, consilióque facienda destinâsti. Quamobrem Domine adspice minas eorum, tuísque da cum omni libertate tuum sermonem eloqui, manum tuam extendendo ad sanationes, prodigia & ostenta edenda, per nomen tui sancti Iesu.

Actorum. 7.

Stephani morientis.

Domine Ieſu, accipe ſpiritum meum.

Tum demiſſis genibus.

Domine, noli in eos hoc vindicare peccatum.

EX EPISTOLIS.

Rom. 1

Ago Deo meo gratias, per Ieſum Chriſtum de vobis omnibus, quòd veſtra fides toto orbe diuulgatur.

Rom. 16.

Et qui vos confirmare poteſt ſecundum Euangelium meum, & Ieſu Chriſti precationem, ſecundum patefactionem myſterij æternis temporibus taciti, nunc autem declarati, & per vaticinias literas, ex Dei immortalis inſtituto ad obediendum fidei, ad gentes omnes explicati, ſoli ſapienti Deo per Ieſum Chriſtum gloria in perpetuum, Amen.

I. Cor. 1.

Ago Deo me ſemper de vobis gratias, ob Dei beneficium, quod vobis callatum eſt in Ieſu Chriſto.

I. Cor.

I. Cor. 16.

Gratia Domini Ieſu Chriſti vobis adſit, Mea charitas cum omnibus vobis in Chriſto Ieſu. Amen.

II. Cor. 1.

Gratia vobis & pax à Deo patre noſtro, & Domino Ieſu Chriſto. Grates Deo & Patri Domini noſtri Ieſu Chriſti, patri miſericordiæ, omniſque ſolatij Deo.

II. Cor. 13.

Gratia Domini Ieſu Chriſti, & Dei charitas, & ſancti Spiritus communio vobis adſit omnibus, Amen.

Galat. 6.

Gratia Domini Ieſu Chriſti adſit animo veſtro fratres, Amen.

Epheſ. 6.

Adſit omnibus gratia, Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum amantibus incorruptè.

I. Tim. 1.

Gratia, miſericordia, pax à Deo patre noſtro, & Domino Ieſu Chriſto, Domino noſtro.

Tit. I.

Gratia, misericordia, pax à Deo Patre,& Domino IESV Christo, Seruatore nostro.

I. Pet. I.

Gratia vobis & pax multa sit. Grates Deo, & Patri Domini nostri IESV Christi, qui nos pro sua singulari misericordia iterum genuerit in viuam spem, per IESV Christi resurrectionem ex mortuis. Sunt & alia huiusmodi in Epistolis: quæ hîc repetere non est opus.

Apocal. 5.

Cùm cœpisset Agnus librum, quatuor animalia, & illi viginti quatuor senatores accesserunt Agno, habentes singuli cytharas & phialas aureas, suffimentorum plenas, quæ sunt sanctorum preces, canebantque carmen nouum, ita dicentes:

DIgnus es qui librum accipias, eiusque sigilla aperias, quoniam mactatus es, nosque Deo tuo sanguine, omnibus ex nationibus, linguis, populis, atque gentibus emisti, & Deo nostro reges ac sacerdotes fecisti, regnaturos in terris.

Tum

Tum adſpiciens, audiui multorum vocem Geniorum circa ſolium ſenatorumque, quorum numerus erat millies centena millia, & decies centena millia, qui magna voce ſic dicebant:

Dignus eſt Agnus immolatus, qui potentiam, & opes, & ſapientiam, & vires, & honorem, & gloriam, atque fœlicitatem adipiſcatur.

Tum res omnes quę ſunt in cælo, & in terra, & ſub terra, & in mari, breuiter quæ ſunt in eis omnia, audiui ita dicere:

Sedenti in ſolio, & Agno, fœlicitas, & honos, & gloria, & imperium in perpetua ſecula.

Et quatuor animalia dicebant, Amen.

Apocal. 7.

Poſtea animaduerti tantam turbam, vt eam numerare nemo poſſet, ex omnibus gentibus, nationibus, populis, linguis: qui ante ſolium & Agnum ſtantes, albis induti veſtibus, & palmas in manibus habentes, magna voce clamabant, in hunc modum:

Salus ſedenti in ſolio Dei noſtri, & Agno.

Tum omnes Genij, qui ſolium, ſenatoréſque, & quatuor animalia circumſtabãt, proni ad ſolium accederunt, Deúmque venerati ſunt, dicentes:

Etiam, Fœlicitas & gloria, & ſapientia, & gratiarum actio, & honos, & potentia, & vires Deo noſtro, in perpetua ſecula, Amen.

Apocal. 7

Benedictio, & claritas, & ſapientia, & gratiarum actio, honor, & virtus, & fortitudo Deo noſtro in ſecula ſeculorum, Amen.

Apocal. 11.

Gratias agimus tibi Domine Deus omnipotens, qui es, & qui eras, & qui venturus es: quia accepiſti virtutem tuam magnam, & regnâſti. Et iratæ ſunt gentes, & aduenit ira tua, & tempus mortuorum vt iudicentur: & reddas mercedem ſeruis tuis Prophetis & Sanctis, & timentibus nomen tuum puſillis & magnis, & perdas eos qui perdunt terram, Amen.

Tob. 13.

Magnus es Domine in æternum, & in

omnia

omnia ſecula regnum tuum, quoniam tu flagellas, & ſaluas: deducis ad inferos, & reducis: & non eſt qui effugiat manum tuam. Confitemini Domino filij Iſrael, & in conſpectu Gentium laudate eum: quoniam ideò diſperſit vos inter Gentes quæ ignorant eum, vt vos enarretis mirabilia eius, & faciatis ſcire eos quia non eſt alius Deus omnipotens, præter eum. Ipſe caſtigauit nos propter iniquitates noſtras, & ipſe ſaluabit nos propter miſericordiam ſuam. Aſpicite ergo quæ fecit nobiſcum, & cum timore & tremore confitemini illi: regémque ſeculorũ exaltate in operibus veſtris. Ego autem in terra captiuitatis meæ confitebor illi: quoniam oſtendit maieſtatem ſuam in gentem peccatricem. Conuertimini itaque peccatores, & facite iuſtitiam coram Deo, credentes quod faciat vobiſcum miſericordiam ſuam. Ego autem, & anima mea in eo lætabimur. Benedicite Dominum omnes electi eius: agite dies lætitiæ, & confitemini illi. Anima mea benedic Dominum, Amen.

FINIS.

ne.Cxix.
Thy ma[illegible]
s, thy [illegible]
63 Com[illegible]
which [illegible]
And ne[illegible]
from [illegible]
t to 64 Thy [illegible]
do all [illegible]
(me O teach [illegible]
thy [illegible]
TETH.
65 A[illegible]
For of [illegible]
ha[illegible]
aine 66 Te[illegible]
and [illegible]
For [illegible]
th[illegible]
orks
67 [illegible]
W[illegible]
68 Th[illegible]
hen? Th[illegible]
s,
69 [illegible]
Yet [illegible]
70 [illegible]